

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֵצָה אֲמוּנָה

בְּרִיּוֹן פִּזְוִי חִיּוּק, אֲמוּנָה אֶז
פְּרָאקְטִישֵׁעַ עֵצוֹת פֶּאָר'ן לְעֵבֶן,
גְּעֶשְׂרִיבֶן דוֹרְדֵי רֵאשׁ יִשִּׁיבֵת תִּפְאָרֶת
הַתּוֹרָה בְּרִסְלֵב

אִיִּישׁ

252

הַשַּׁפ"ב

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עֲצַתְּךָ אֶמְזִינָה

- א. קענט איר אביסל דערציילן וואס איר האט מקבל געווען פון מוה'רא"ש?
- יז. ווי אזוי איז מען מתקן מקרה לילה?
- כז. ווי אזוי קענען מיר האלטן אינגערע חומרות ביי די עלטערן אין שטוב?
- כח. ווי אזוי קען איר האבן א גוטע סדר צו לערנען ליקוטי הלכות?
- כט. וואס זענען די מנהגים ביי די חוקרא פון געבראקטס אום פסח?
- ל. איר האב פארלוירן מיין געפיל, ווי אזוי קען איר זיך צוריק אויפפרישן?
- לב. מעג איר זיך אביסל אונטערשניידן די בארד?
- לד. ווי אזוי בארואיג איר זיך, נאך שווערע בוינות וואס איר האב געליטן פון הפצה?
- לא. זאל איר דערן צו מיין טאטע ער זאל אויפהערן טשעפען מיין מאמע?
- לט. דארף מען יא אכטונג געבן אויף קליידער, אדער נישט?

איש אמונה

- א. מסדר זיון די שיעורים אין ארץ ישראל.
- א. דערן שיין צום מאן, אפילו ווען מען איז אין א שלעכטע גוטע.
- ב. שטארק זיך מיט אמונה, זיי נישט דערשראקן.
- ג. דאנק דעם אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער געבן נאך גוטס.
- ד. די משניות וועט דיר באגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.
- ה. גיי נישט אהיים נאר אויב דו ביסט אפגעהויטן.
- ה. מען מעסט א מענטש לויט וואס ער וויל און בענקט צו זיין.
- ו. מישט נישט אריין קיינעם אין אייער לעבן.
- ו. מיטן צופיל מקורב זיין, קען מען יענעם מרחק זיין.
- ז. געב גוטע ווערטער פאר דייע ארכייטער.
- ח. דערט מיט חכ' טעם פון נארמאלע זאכן, נישט פון הלומות און דמיונות.

ח וואויל איז דעם וואס שווייגט אפ אויף בוינות.....
 ט ביי דיינע עלטערן אין שטוב ואלסטו זיך פירן אזוי ווי זיי ווילן.....
 יא איך וויל ארוסקומען אין שטעטל צו זיין ביי דיין סיום הש"ס.....
 יב עס איז נישט כדאי צו ארבעטן אויף א פלאץ וואו מען האט נסיונות.....
 יג פארשפרייטן די זיסע וועג פון רבי'ן פאר די גאנצע וועלט.....
 יד מאכט נישט קיין שארן פאר אייער אייגענע שטעטל.....
 יו שיק מיר נישט סתם אימעילס, עס נעמט אונזק מיין טייערע צייט.....
 יז פאלגן דעם רבי'ן און זיין פרייליך.....
 יח מען הויכט אן פארשטיין אז עס איז נאר דא דער באשעפער.....
 יט אויב איז נישטא קיין שלום, איז נאךנישט ווערד.....
 יי אז דו וועסט רעדן שוין אין שטוב וועסטו זען גרויסע ניסים.....
 ייז עטליכע הרכות פאר די שטעטל, קרית ברסלב ליבערטי.....
 ייט יעדע הנועה פונעם מלמד ווערט איינגעקריגט אין די הערצעלעך פון די קינדער.....
 יכ בלייבן פארבינדן אין זאק ביים רבי'ן אויף די וועלט אז יענע וועלט.....
 יכז צוזאמענעמען און דרוקן אלע בריוו איבער חונד הילדים.....
 יכח ארויסצוגיין פון מצרים, פון אלע ענגשאפטן און פון אלע קטנות הדעת.....
 יכט אריינגלייגן אין קינדער א פייער, א ברען, א ליכשאפט און א יראה.....
 יל אויך דאנק דיר פאר'ן נעמען די פולסטע אהריות אויף די תרד.....
 ילד די מצה בעקעריי מיט אלע חומרות און הדורים, די מקוה איז שוין קשר.....
 ילז יישר כח פאר'ן פירן די שאטל אין שטעטל.....
 ימ דארפסט רעדן צו אלע קינדער כסדר פון די שלעכטע מדה פון שלאגן.....
 ימא איר האט א גרויסע זכות מיט'ן מאכן די צאמקום פאר נשות אנשי שלומינו.....
 ימב איך געם אן די קריטיק, איך גיי פאררעכטן עס זאל מער נישט זיין תערוכות.....
 ימג אפילו ווען מען בעט און בעט, דארף מען אויך דאנקען.....
 ימד דיין טאטע קומט ארויף אויבן מיט פילע גרויסע זכותים.....
 ימה דאס רעדן צום אייבערשטן שטעלט אלעס אין פלאץ.....
 ימז היטן אונזער מחשבה, נישט האבן קיין שלעכטע מחשבות.....
 ינ הנהגות פאר א גבאי בית המדרש היכל הקודש.....
 ינא מיר זענען מקפיד צו קשר'ן דיקא ווען די קינדער זענען אין שטוב.....
 ינב

עֲצַתוֹ אֱמוּנָה

קַעֲנֵט אִיר אַבִּיסָל דַּעֲרָצִיילן וְוַאס אִיר הָאט מִקְבֵּל גְּעוֹוען פֿון
מוֹהֲרָא"ש ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מִיט'ן אײַבערשטן'ס הִילף שְׁרִיב אײַד יַעֲצֵט אַ ספֶּר אײַבער מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,
און אײַד פֿרױביר צו רַעֲדֵן צו די חֲשׁוּב'ע תְּלַמִּידִים פֿון מוֹהֲרָא"ש צו הַעֲרֹן און פֿאַרשְׁטִיין
אַבִּיסָל וְוַאס מוֹהֲרָא"ש הָאט אַלץ אױפֿגֶעטון און גֶעטון פֿאַר אונז. אײַד ווײל בֶּעטן אױב דַּעַר
רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א קַעֲן מִיר גֶעבן אַבִּיסָל צײט, און מִיר אײַבערִגֶעבן וְוַאס דַּעַר רֹאשׁ
יְשִׁיבָה הָאט מִקְבֵּל גְּעוֹוען פֿון מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

א. ווי אזוי איז דער ראש ישיבה געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן בכלל, און צו
מוֹהֲרָא"ש בְּפֶרֶט; אױב דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה קַעֲן דַּעֲרָצִיילן זײַן סִפּוּר הַתְּקַרְבוּת.

ב. וועלכע ספֿעציעלע זאַכן און הַדְּרָכוֹת הָאט דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה מִקְבֵּל גְּעוֹוען פֿון
מוֹהֲרָא"ש בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ?

ג. עס זענען דא אסאך צדיקים אויף דער וועלט, ווי אזוי קען מען אָבער
אַרױסברענגען די ספֿעציעלע מעלות און אײַגנאַרטיגקײט פֿון מוֹהֲרָא"ש.

ד. דער ראש ישיבה איז זוכה מחזק צו זײַן אזױפֿיל אײַדישע קײַנדער מיט די הערליכע
דְּרָשׁוֹת, ווען און ווי אזוי הָאט דַּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה אָנגֶעהױבן מיט די זכּוּי הַרְבִּיבִים,
אײַבערצוגעבן די לימודים פֿאַר אַנדערע אײַדן און זײַ מחזק זײַן?

ה. דער ראש ישיבה איז מחזק און מקרב אזױפֿיל בחורים פֿון אלע סאַרט שײַכטן און
קרייזן פֿון כּלל ישראֵל, יעדער וויל הערן און מִקְבֵּל זײַן, וְוַאס איז דַּעַר סוּד פֿון די
געוואלדיגע הצלחה?

1. וואס איז דא אין בֶּרֶסְלָב, אז עס ציעט צו זיך אזויפיל אידן? מיט וואס האט בֶּרֶסְלָב'ע חסידות אן ענטפער און עצה פאר די פילע פֶּרֶאָבְלֶעמֶען און ספיקות וואס מוטשעט דעם היינטיגן דור?

2. חסידות בֶּרֶסְלָב ווערט היינט זייער צעשפרייט און געעפנט אויף גאר א ברייטע פארנעם, קעגן וואס עס איז געווען פאר פופציג יאר צוריק; וואס איז די סיבה פון דעם געבענטשטן טויש וואס האט פאסירט?

א גרויסן זישר כח פון פאראויס

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ג' פֶּרֶשֶׁת מְצֻרַע, ד' נִסְן, שְׁנַת תשפ"ב לִפְרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועל איך פרויבירן צו ענטפערן אויף אלע אייערע פראגעס.

ווי אזוי איז דער ראש ישיבה געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן בכלל און צו מוהרא"ש בפֶּרֶט; אויב דער ראש ישיבה קען דערציילן זיין סיפור התקרבות.

דאס וואס איר פֶּרַעגט ווי אזוי דער ראש ישיבה איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן בכלל און צו מוהרא"ש זכרוננו לברכה בפֶּרֶט, און אויב איך קען אייך דערציילן מיין סיפור התקרבות; וואס זאל איך אייך זאגן, דאס איז א מתנת חנם פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט אויף מיר רחמנות געהאט און מיר מקרב געווען צום הייליגן רבי'ן, דאס איז א מתנת חנם פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "אתה יודע רזי עולם", דער אייבערשטער ווייסט דער סוד פארנוואס איך ווייס פון אזא רבי און א צווייטער נישט".

איר בעט מיר איך זאל אייך שרייבן מיין סיפור התקרבות; עס איז א לאנגע סיפור, איך וועל אייך שרייבן אויפ'ן שפיץ גאפל.

געלויבט דעם אייבערשטן איך האב זייער טייערע עלטערן, איך קום

מיין לעבן פאר מיינע עלטערן, זיי זענען ספעציעלע מענטשן. מיין טאטע שליט"א - זיין גאנצע לעבן איז נאר לערנען די הייליגע תורה און דינען דעם אייבערשטן, אזוי אויף מיין מאמע תחי' - איר גאנצע לעבן איז אמונה, תפלה און שמחה. איך האב אלע יארן זייער שטארק געוואלט זיין אן ערליכער איד, איך האב געזוכט א וועג ווי אזוי צו ווערן נאנט צום אייבערשטן. איך האב זוכה געווען אויפצואנוואקסן ביי מיין זיידע, הגאון הצדיק רבי יחזקאל רוטה זכרוננו לברכה, איך האב אים משמש געווען אסאך יארן בייטאג און ביינאכט, איך האב געזען זיין עבודה, זיינע תעניתים, זיינע סיגופים, ווי ער האט געדינט דעם אייבערשטן מיט מסירות נפש, ער איז נישט געשלאפן אין בעט קיין איין נאכט, ער איז געזיצן און געלערנט יומם ולילה, געזיצן א גאנצן טאג מעטר בטלית ותפילין, געלאפן אין מקוה צענדליגער מאל א טאג.

איך האב געזען זיינע עבודות און איך האב פארשטאנען אז א צדיק קען מען נאר ווערן דורך די שווערע עבודות, דורך פאסטן, סיגופים און אזוי ווייטער, איך האב דאס פרובירט נאך צו טון, עס איז מיר אבער נישט געגאנגען. מיר האט דאס זייער וויי געטון, איך האב פרובירט צו לערנען, דאווענען און טון רצון השם, איך האב אבער געשפירט א חסרון אין מיין עבודות השם, איך האב געשפירט ווי עפעס פעלט מיר; אזוי ווי דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם רב און בן יחיד (ספורי מעשיות, מעשה ח), דער בן יחיד האט געשפירט אז עפעס פעלט אים אין לעבן.

בזו דער אייבערשטער האט אויף מיר רחמנות געהאט, איך האב געפונען א קליין ספר, ספר אשר בנחל חלק כז, און עס האט זיך מיר געעפנט א נייע וועלט. איך האב אנגעהויבן שפירן אז עס איז דא א וועג צו ווערן אן ערליכער איד - דורך רעדן צום אייבערשטן, דורך שמועסן מיטן אייבערשטן; מען קען זיין דא אויף די וועלט, מען קען עסן, שלאפן, זיין א מענטש צווישן מענטשן, און זיין דבוק צום אייבערשטן; דורך רעדן צום אייבערשטן, דורך התבודדות ותפלה - ווערט דער מח צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

וועלכע ספּעציעלע זאכן און הַדְרָכוֹת האט דער ראש ישיבה מקבל געווען פון מוהרא"ש בחיים חיותו?

אויף אייער פּראַגע, וועלכע ספּעציעלע זאכן און הַדְרָכוֹת איך האב מקבל געווען פון מוהרא"ש בחיים חיותו; עס איז שווער אַראַפּצושרייבן אין איין בריוו אלע שיינע זאכן וואס איך האב זוכה געווען צו הערן פון מוהרא"ש, איך וועל איך שרייבן דריי שיינע זאכן וואס איך האב זוכה געווען צו הערן פון מוהרא"ש זכרונו לברכה; דריי וויכטיגע יסודות וואס האט געטוישט מיין לעבן צום גוטן.

ערשטנס אַ וועג ווי אזוי צו לערנען און ענדיגן כל התורה כולה; מוהרא"ש האט אונז געלערנט אַ "סדר דרך הלימוד" פאר יעדן אינציגסטן מענטש צו קענען לערנען און ענדיגן כל התורה כולה, אפילו מען פארשטייט נישט ביים אנהויב וואס מען לערנט - זאל מען זיך נישט אפּשטעלן, נאר ווייטער לערנען; מען זאל זאגן די ווערטער פון די תורה אפילו בלא הבנה כלל. מען זאל פּרובירן זיך קאנצעטרירן צו פארשטיין וואס מען לערנט; אז מען פארשטייט איז גוט, און אז מען פארשטייט נישט - זאל מען ווייטער גיין, ווייטער זאגן די ווערטער, זיך נישט אפּשטעלן; מען זאל לערנען און לערנען ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין (פּמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו).

*

צווייטנס האב איך געהערט פון מוהרא"ש די זאך פון התבודדות; ווי די גאנצע לעבן טוישט זיך צום גוטנס ווען מען רעדט און מען שמועסט מיטן אייבערשטן פּינדבּר איש אל רעהו, דאס איז ביי מיר געווען די שטערקסטע זאך וואס איך האב באקומען פון מוהרא"ש זכרונו לברכה. אפילו איך בין אויפגעוואקסן אין א שטוב פון אמונה, אלע ווייסן פון תפלה, מיינע עלטערן זענען זייער ערליכע אידן, אבער אויף לעובדא ולמעשה, איך זאל אנהויבן לעבן מיטן אייבערשטן, זיין צוגעקלעבט צום אייבערשטן - האב איך באקומען ביי מוהרא"ש; קענען שמועסן מיטן אייבערשטן, רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט מיט א גוטער פריינט.

*

דְּרִיטְנֵס הָאב אִיף מְקַבֵּל גְּעוֹוֶען פֿון מוֹהֲרָא"ש אַכְטוֹנִג צו גַּעבֵן אױף מײן װײב תּחִי'. אײדער מײן הֲתִקְרְבוֹת הָאב אִיף גַעמײנט אַז שְׁלוֹם בֵּית אִיז אַ שײנע זאָך צו הָאבֵן, אִיף הָאב דָאס נִישֵׁט אָנגַעקױקט װי אַ זאָך װאס הָאט מײט עֲבוֹדַת הַשֵּׁם. מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאט מײר גַעלֶעֱרַנט אַז שְׁלוֹם בֵּית אִיז זײער אַ װײכְטִיגֶע זאָך פֿאַר עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, צו זײן אַן עֲרֵלִיכער אִיד; מַעַן מוז רַעֲדֵן שײן אִין שְׁטוֹב, מַעַן מוז רַעֲדֵן שײן צו די װײב, קײנמָאל זײף נִישֵׁט טענה'ען מײט אִיר; נָאר אַזױ קען מַעַן הָאבֵן אַ רײנע מַח מַחֲשָׁבָה אױן װערן אַ גְרוֹיסער צִדִּיק.

*

אִיף הָאב גֶאָרנִישֵׁט פֿאַקוּמען עֶפֶעס סְפֵעֲצִיעֵל מְעַר פֿון אַנְדֶּערע; מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאט אַיִבְעֵרְגֶעלְאָזט פֿאַר יעדן אַיינעם סְפָרִים אַן אַ שײער און טױזנטער בְּרִיוֹ, חִיזוּק און עֲצוֹת אַרױסגַענוּמען פֿון הײלִיגן רַבִּינֵי סְפָרִים, אַראַפֿעֲבֶרעֲנִגט פֿאַר אונזֶערע קִלִּינֶע פֿאַרשְׁמִרְטע מַחוֹת, מײר זאַלן אױף הָאבֵן אַן הַשְׁגָּה און פֿאַרשְׁטײן דעם רַבִּינֵי עֲצוֹת.

מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאט מײר גֶאָרנִישֵׁט סְפֵעֲצִיעֵל גַעזאַגט; אִיף הָאב גַעהאַט די זְכָי פֿאַר צען יָאר יעדע װאָך לִיל שִׁישִׁי נֶאכֵן שײער אַרײנצוגײן צו מוֹהֲרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אַל הַקּוֹדֶשׁ פֿנִימָה, מוֹהֲרָא"ש פֿלֶעגט רַעֲדֵן מײט מײר לַעֲנִגֶער װי מײט אַנְדֶּערע, מוֹהֲרָא"ש פֿלֶעגט רַעֲדֵן מײט מײר אַסאַך מָאל אַ שְׁעָה אַדער מְעַר; די חֲבָרִים פֿלֶעגן מײר פֿרַעגן: "װאס הָאט מוֹהֲרָא"ש גַעֶרעדט? װאס הָאט מוֹהֲרָא"ש דַּעֲרִצִיילט?" אִיף פֿלֶעג זײ זאַגן: "מוֹהֲרָא"ש הָאט גֶאָרנִישֵׁט דַּעֲרִצִיילט עֶפֶעס סוֹדוֹת װאס נָאר אִיף מַעַג װײסן און אַנְדֶּערע נִישֵׁט, מוֹהֲרָא"ש הָאט מײט מײר גַעשְׁמוּעֶסט װאס עס שְׁטײט אִין די בְּרִיוֹ"; זאַכן װאס אִיז נוגַע צו פֿירן אַ יְשִׁיבָה, אַ חֶדֶר, אַ בֵּית חֲנוּפֶה לְבָנוֹת, װי אַזױ צו פֿירן אַינגעלײט װכו', פֿון סֶדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד און פֿון די זִיסע עֲצוֹת פֿון רַבִּי. אַסאַך מָאל אִיז גַעוֹוֶען פֿרִטִּיוֹת־דִּיגֶע שְׁאַלוֹת װי אַזױ זײף צו פֿירן מײט די תְּלִמִּידִים, אַדער װי אַזױ זײף אַן עֲצָה צו גַעבֵן מײט די מַחֲלָקַת װאס אִיז גַעוֹוֶען קעגן מײר; אַלעס שְׁטײט גַעשְׁרִיבֵן אִין די סְפָרִים און קוֹנְטְרָסִים, װער עס װעט לַעֲרַנֶען די סְפָרִים װעט אַלעס זַען.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה דערצייילט וועגן דעם ספר מגלת סתרים (ספר פֿעלֶת הצדיק, סימן תרח) דער רבי האט דערצייילט פאר רבי נתן און רבי נפתלי אלעס וואס וועט זיין ביז משיח וועט קומען, רבי נתן האט דאס אפגעשריבן אין ראשי תיבות און דאס איבערגעגעבן פאר רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה, ער האט דאס איבערגעגעבן פאר זיין זון, דער גרויסער צדיק רבי אברהם זכרוננו לברכה, ער האט דאס איבערגעגעבן פאר רבי לוי יצחק בענדער זכרוננו לברכה און ער האט דאס איבערגעגעבן פאר מוהרא"ש זכרוננו לברכה. אלע פרעגן 'פאר וועם האט דאס מוהרא"ש איבערגעגעבן?' דער ענטפער איז: מוהרא"ש האט דאס אריינגעלייגט אין ספר אשר בנחל, ווער עס לערנט דעם ספר קען זען און פארשטיין וואס וועט זיין דער גאנצער סדר ביז משיח וועט קומען, אמן ואמן.

עס זענען דא אסאך צדיקים אויף דער וועלט, ווי אזוי קען מען אָפֿער אַרױסברענגען די ספֿעציעלע מעלות און אייגנארטיגקייט פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה?

אויף אייער פראגע, עס זענען דא אסאך צדיקים אויף דער וועלט, וואס זענען אבער די ספֿעציעלע מעלות און אייגנארטיגקייט פון מוהרא"ש אלס פֿערזענליכקייט; מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט זיך מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער, מוהרא"ש פֿלעגט זאגן: "איך וואלט ווען געקענט נעמען די עצות, חיזוק און שכל פון רבי'ן און לעבן מיט דעם פאר מיר אליינס, זיך איינשפארן אין א ספרים צימער, לערנען א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט, און זיין דבוק צום אייבערשטן מיט די גרעסטע מאס דביקות"; דאס ווייסטו, אז מוהרא"ש האט זייער ליב געהאט ספרים, מוהרא"ש פֿלעגט זאגן: "יעדער מענטש האט זיינע תאוות, מיין תאוה איז ספרים"; יעדע ספר וואס איז ארויס לאור עולם האט מען געברענגט פאר מוהרא"ש, מוהרא"ש האט געהאט אנגעגרייט מענטשן פאר דעם, זיי זענען געווען ממונה צו גיין יעדן טאג אין די ספרים געשעפטן אויפזוכן פאר אים נייע ספרים, זיי האבן געברענגט יעדע ספר וואס איז ארויסגעקומען פאר מוהרא"ש זכרוננו לברכה.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה וואלט ווען געקענט פארשפארן זיין טיר און זיין פארנומען א גאנץ לעבן מיט לערנען און דאווענען, מוהרא"ש האט אבער אנדערש געטון, ער האט אלעס אנועקגעלייגט, ער האט עוסק געווען זיין גאנץ לעבן מיט אידישע קינדער, זיי ברענגען צום אייבערשטן, זיי ווייזן די רחמנות פונעם אייבערשטן; ער האט זיך פארשמירט מיט בלאטע צו העלפן אידישע קינדער.

מיר געפונען, דוד המלך האט געזאגט (ברכות ד.): "ואני ידי מלוכלכות בדם", מיינע הענט זענען פארשמירט צו מטהר זיין אידישע קינדער; דאס האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה געטון, ער האט זיך אנועקגעגעבן זיין גאנץ לעבן פאר אידישע קינדער; אלע האבן געלאכט פון אים, אלע האבן געשפעט פון אים; עד היום וועסטו הערן מענטשן רעדן קעגן דעם צדיק.

מוהרא"ש האט קיינעם נישט שלעכטס געטון, ער האט סך הכל געשריבן ספרים און קונטרסים פון נושאים וואס קיינער וויל נישט רעדן פון דעם, מחזק זיין בחורים און מיידלעך זיי זאלן נישט אויפגעבן אפילו זיי זענען אראפגעפאלן אין פגם הברית, זיי זענען נכשל געווארן אין די הארבע עבירה רחמנא לצלן; זאלן זיי נישט טראכטן אז זיי זענען דערנאך, זיי זאלן וויסן אז דער אייבערשטער נעמט אן זייער תשובה; אויב זיי וועלן זיך מתבודד זיין, זיי וועלן זיך אויס'טענה'ען מיט'ן אייבערשטן און שרייען צו אים: "הייליגער באשעפער איך וויל זיך צוריקקערן צו דיר, זיי מיר מוחל אויף מיינע עבירות; איך זאג דיר צו איך גיי שוין זיין גוט, איך גיי זיין ערליך" - נעמט דער אייבערשטער זיי אן.

עס דרייען זיך ארום טויזנטער און צענדליגער טויזנטער בחורים און מיידלעך פארלוירן, צעבראכן, אליינס; קיינער ווייסט נישט זייער צער וואס זיי גייען אריבער, נאר דער אייבערשטער ווייסט און זעט זייער הארץ, זיי ווילן אזוי שטארק זיין גוט, זיי ווילן זיין אפגעהיטן אבער זיי קענען נישט, זיי פאלן אין שאול תחתיות, זיי זענען אבער נישט שולדיג; צו זיי איז מוהרא"ש געקומען און זיי מחזק געווען, מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט זיי

גַּעֲשְׂרִיבֵן טוֹיזְנֵטֶער בְּרִיוּוּ זַיִי זְאָלֵן נִישְׁט אויפֿגַּעבֵן, זַיִי זְאָלֵן זײַ
אויס'טענה'ען מיט'ן אייבערשטן.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט געזאגט פֿמה פֿעמים און דאס געשריבן,
ווען ער וועט ארויפקומען אויבן אין הימל וועט ער זיך אָננעמען פֿאר
בַּחוּרִים און מִיידלעך, ער וועט איבערדרייען דעם בית דין של מעלה, ער
וועט טענה'ען פֿאר די אלע וואס מען האט אַראַפֿגעוואַרפֿן אין פֿגם הַבְּרִית,
ער וועט זאגן פֿאר די מַקְטָרְגִים זַיִי זְאָלֵן אַראַפֿקומען זַיִן דא אויף דער
וועלט, וועלן זַיִי זען אז עס איז נישט מעגליך צו זַיִן אָפֿגעהיטן נאר אז מען
האט חתונה; ווילאנג מען איז א פֿלג גוף - איז מען אין א סכנה.

*

עס זענען דא אסאך צדיקים אויף די וועלט, אָבער די ספֿעציעלע
אייגנארטיגקייט פֿון מוהרא"ש איז געווען, אז אים איז נישט גענוג געווען
אז ער ווייסט א וועג ווי אזוי צו לערנען, עס האט געברענגט אין אים
אויסצולערנען פֿאר אלעמען אז עס איז דא א וועג פֿאר יעדן איינעם ווי אזוי
צו לערנען און ווערן א גרויסער צדיק.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט געדרוקט און פֿארשפּרייט דעם "סדר
דְּרֵךְ הַלִּימוד" פֿון הייליגן רבי'ן, א וועג צו לערנען אפילו מען פֿארשטייט
נישט, דורך זאגן בלויז די ווערטער פֿון תּוֹרָה.

פֿרעגט נישט; מען האט חוֹזֵק געמאכט, מען האט געשפּעט; עד היום
שפּעט מען פֿונעם "סדר דְּרֵךְ הַלִּימוד", אפילו אין בְּרֶסֶלַב וואס זַיִי וואלֵטן
ווען געדארפֿט זַיִן די ערשטע דאס צו טון, דאס איז דאך נישט מוהרא"ש'ס
אייגענע אויסגעטראכטע וועג, דאס איז די וועג פֿון הייליגן רבי'ן, קוקט אַרײַן
אין שיחות הַר"ן סימן עו באַריכות, וואו עס שטייט אז מען דאַרף נישט בייים
לערנען נאר זאגן די ווערטער, "וממילא יבין, ואם לא יבין תּכֶּף, יבין אחר כֶּף,
ואם לא יבין אחר כֶּף מה בכֶּף? וכו'" זַיִי האבן אָפֿגע'חוֹזֵק'ט דערפֿון.

פֿון די אַנדערע זַיִיט האבן טוֹיזְנֵטֶער מענטשן באַקומען א וועג צו
לערנען. מוהרא"ש האט גערעדט פֿונעם סדר דְּרֵךְ הַלִּימוד ביי יעדע שיעור,

ער האט זיך געבעטן ביי אונז: "הויבט אן זאגן משניות", "הויבט אן זאגן גמרא", "זוכט נישט צו פארשטיין, ביים סוף וועט איר פארשטיין", עס האט געקענט אויסקוקן ווי איינער בעט זיך מען זאל אים א טובה טון, אזוי פלעגט מוהרא"ש זכרונו לברכה אונז בעטן; ער האט זיך געבעטן מיר זאלן דאס אננעמען פאר אונזער אייגענע טובה, מיר זאלן זיך נישט דארפן שעמען ווען מען וועט אונז פֿרעגן די שווערע פֿראגע (פנא דבי אליהו רבה, א): "עמוד וערוף מקרא שקרית", הויב אן זאגן מקרא וואס דו האסט געלערנט, "עמוד וערוף משנה ששנית", הויב אן זאגן משניות וואס דו האסט געלערנט; קיינער טראכט נישט פון די שאלה, מען טראכט נאר פון זאכן פון די וועלט; דער צדיק האט רחמנות אויף אונז, ער טראכט וואס וועט זיין אויבן אין הימל ווען מען וועט פֿרעגן 'וואס האסטו געלערנט?' ווי גרויס וועט זיין די בוששה, ווי גרויס וועט זיין די שאנד; מען וועט זיך נישט וויסן וואו אהין צו טון.

*

עס זענען דא אסאך צדיקים אויף די וועלט, אבער די ספעציעלע אייגנארטיגקייט פון מוהרא"ש זכרונו לברכה איז געווען, אז אים איז נישט גענוג געווען אז ער ווייסט א וועג ווי אזוי צו זיין דבוק צום אייבערשטן, עס האט געברענט אין אים דאס אויסצולערנען פאר אלעמען, עס איז דא א וועג פאר יעדן איינעם צו זיין דבוק צום אייבערשטן און ווערן א גרויסער צדיק. ער האט געשריבן אזויפיל בריוו פון אלע סארט זאכן און אלעס קומט צוריק צום זעלבן מכוון, אלע בריוו ענדיגט זיך מיט איין עצה: "בעט דעם אייבערשטן", "רעד צום אייבערשטן", "שמועס זיך אויס מיטן אייבערשטן"; נישט קיין חילוק ווער דו ביסט, וואס דו טוסט, ווי אזוי דו פירסט זיך - דערצייל אלעס דעם אייבערשטן, דערצייל אים ווי שווער עס איז דיר, דערצייל אים ווי דער יצר הרע ווארפט דיר אראפ איין מאל און נאכאמאל; דאס רעדן צום אייבערשטן ברענגט דביקות בשם.

*

עס זענען דא אסאך צדיקים אויף די וועלט, אבער די ספעציעלע אייגנארטיגקייט פון מוהרא"ש איז געווען, אז אים איז נישט גענוג געווען

אז ער ווייסט אַ וועג ווי אזוי צו לעבן אַ חיים טובים, זיך אויסקומען מיט מענטשן, מיט עלטערן, ווייב און קינדער; עס איז אים געגאנגען אין לעבן דאס אריינצוברענגען אין די גאנצע וועלט.

*

דאס איז אַ קליינע ברעקעלע השגה וואס מיר קענען זאגן, וואס מיר פארשטייען און מיר זעען - וואס דער צדיק איז געווען.

דער ראש ישיבה איז זוכה מחזק צו זיין אזויפיל אידישע קינדער מיט די הערליכע דרשות, ווען און ווי אזוי האט דער ראש ישיבה אנגעהויבן מיט די זכוי הרבים, איבערצוגעבן די לימודים פאר אנדערע אידן און זיי מחזק זיין?

אויף אייער פראגע ווען און ווי אזוי האט דער ראש ישיבה אנגעהויבן מיט די זכוי הרבים, איבערצוגעבן די לימודים פאר אנדערע אידן און זיי מחזק זיין; מוהרא"ש זכרונו לברכה האט מיר געזאגט איך זאל עפענען די ישיבה, רעדן צו די בחורים פון סדר דרך הלימוד און פון די עצות פון רביין. מיט די צייט האבן די בחורים אנגעהויבן אפצוכאפן די דרשות און דאס ארויסגעגעבן פאר אנדערע בחורים, עס האט זיך אנגעהויבן אן התעוררות אין אנדערע ישיבות, בחורים האבן זיך צוגעכאפט צום "סדר דרך הלימוד", שפעטער זענען געקומען אינגעלייט פון ארץ ישראל, זיי האבן אנגעהויבן מתרגם זיין די דרשות פאר די וואס פארשטייען נישט אידיש זיי זאלן אויף פארשטיין, נאכדעם זענען געקומען וואס זענען מתרגם אויף ענגליש און אויף ספאניש; עס וועט נאך זיין אויף אלע שפראכן.

*

זאָרן צוריק ווען עס האבן אנגעהויבן ווערן חתנים אין ישיבה האט מוהרא"ש זכרונו לברכה מיר געזאגט איך זאל געבן שיעורים פאר חתנים און אברכים, דעמאלט פלעגט זיין שיעורים נישט באופן קבוע, נאר שטילערהייט פאר תלמידי הישיבה, מוהרא"ש האט דעמאלט געלעבט איז דאס געווען אויף אַ קליינעם פארנעם.

שפּעטער ווען מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז נסתלק געווארן בין איך געגאנגען מנחם אבל זיין די רעבעצין עליה השלום, זי האט מיר זייער ליב געהאט; זי האט זיך זייער צואוויינט, זי האט מיר דעמאלט געזאגט א ווארט וואס איז מיר זייער אריין אין מיינע ביינער, דאס האט געטוישט מיין מהלך מחשבה, פון דעמאלט האב איך אנגעהויבן מיט שיעורים און דרשות באופן קבוע.

די רעבעצין האט מיר דעמאלט געזאגט א זאך וואס זי האט קיינעם נישט געזאגט, זי האט מיר געזאגט מיט בכיות נראות: "וואס זאל איך טון, איך האב נישט געהאט די שכל, איך האב נישט געפאלגט מוהרא"ש"; איר ווייסט דאך זיכער, ווען די רעבעצין האט באקומען די שרעקליכע מחלה לא עלינו ולא עליכם האט מוהרא"ש זיך געבעטן ביי איר, ביי די קינדער און אייניקלעך אז מען זאל איר נישט געבן די שארפע קימא טערעפי, מוהרא"ש האט געזאגט: "אויב מען וועט געבן פאר מיין ווייב די שארפע מעדעצין וועל איך אנועקגיין נאך פאר איר פון די וועלט, און נאכדעם וועט זי אנועקגיין פון די וועלט, און אויב וועט זי נישט נעמען קיין מעדעצין וועט זי זיין געזונט און שטארק און איך וועל אויך בלייבן לעבן"; זיי האבן זיך אלע אויסגעלאכט, זיי האבן נישט געהאט קיין אמונת חכמים, זיי האבן גערופן דאקטורים מיט רבנים זאלן פארדרייען דעם קאפ.

למעשה האט זיך מוהרא"ש געהאלטן פעסט, און ווער עס איז אריינגעקומען צו אים האט מוהרא"ש זיך געבעטן: "פאלגט מיר, געבט נישט פאר מיין ווייב קיין טריטמענטס, נאר אזוי וועט זיין א ישועה"; למעשה האט מען נישט געפאלגט, מען האט אנגעהויבן געבן טריטמענטס פאר די רעבעצין, און אזוי ווי מוהרא"ש האט געזאגט - אזוי איז געווען, מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז קודם נסתלק געווארן.

דעמאלט בין איך געקומען מנחם זיין, האט זי געוויינט זייער ביטערליך צו מיר, זי האט מיר געזאגט: "פארנוואס האב איך נישט געפאלגט? פארנוואס האב איך זיך געהאלטן קלוגער?! " דעמאלט האט זי מיר געזאגט א ווארט וואס איז מיר אריין אין מיינע ביינער, זי האט מיר געזאגט: "אויב דו וועסט

נישט צאמנעמען די אינגעלייט און די בחורים, זיי ווייטער מחזק זיין - וועט דיר מיין מאן האקן אויפ'ן קאפ מיט א שטעקן, איך ווארן דיר אויב דו וועסט לאזן צעפאלן די שיינע חבורה", זי האט עס געזאגט אין ענגליש און מיין ווייב האט מיר דאס איבערגעטייטשט; דאס האט מיר געמאכט איך זאל צאמנעמען די חברים און תלמידים, איך האב גענומען אלע אינגעלייט און זיי אנגעהויבן מחזק זיין ביטר שאת וביתר עוז.

דער ראש ישיבה איז מחזק און מקרב אזויפיל בחורים פון אלע סארט שיקטן און קרייזן פון כלל ישראל, יעדער וויל הערן און מקבל זיין, וואס איז דער סוד פון די געוואלדיגע הצלחה?

אויף אייער פראגע, דער ראש ישיבה איז מחזק און מקרב אזויפיל בחורים פון אלע סארט שיקטן און קרייזן פון כלל ישראל, יעדער וויל הערן און מקבל זיין, וואס איז דער סוד פון די געוואלדיגע הצלחה; דער רבי זאגט אויס דעם סוד ווי אזוי מען קען מצליח זיין מען זאל אננעמען די דיבורים, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט): "לא כל דבור נקרא דבור, כי דבור שאינו נשמע ונתקבל אינו נקרא דבור", ווען מען רעדט און קיינער הערט נישט אויס וואס מען רעדט - הייסט עס פאילו מען האט נישט גערעדט, נאר ווען מען הערט אויס וואס מען רעדט - דעמאלט איז א סימן אז דער מענטש רעדט, אזוי ווי עס שטייט (תהלים יט, ד) "אין אמר ואין דברים, בלי נשמע קולם", וואס איז די סוד מען זאל אויסהערן? "ועקר מה שנתקבל הדבור, הוא מחמת הטוב שיש בו, כי טוב הכל חפצים", אלע האבן ליב צו הערן גוטע ווערטער, ווען מען רעדט גוטע ווערטער, מען רעדט פאזעטיוו - הערט מען אויס די דיבורים, "ועל כן פשיש טוב בהדבור, אזי הדבור נשמע ונתקבל", דעריבער, ווען מען רעדט גוטע ווערטער וועלן אלע צוהערן וואס מען רעדט, "אבל פשאים טוב בהדבור אינו נתקבל", אפער אויב רעדט מען נישט קיין שיינע ווערטער - וועט מען דאס נישט אננעמען, "ואיך עושין הטוב בהדבור", ווי אזוי קען א מענטש זוכה זיין צו רעדן פאזעטיוו, צו רעדן איינגענעמע ווערטער, מענטשן זאלן אים אויסהערן און אננעמען וואס ער

זאגט? "הוא על ידי שלוקחין הדבור מהדעת, אזי יש בו טוב, אבל כשהדבור בלא דעת, אזי אין בו טוב", אז מען רעדט מיט שכל; ווען מען רעדט שכל'דיגע ווערטער - דעמאלט איז דא גוטס אין די ווערטער און אלע נעמען דאס אן, אבער אז נישט - זענען די ווערטער נישט גוט, "וילהקים ולרומם את הדעת הוא על ידי שבח הצדיקים, כשמשבחין ומפאָרין את הצדיקים, על ידי זה נתרומם הדעת", און דער רבי ענדיגט צו: ווי אזוי קומט מען צו האבן שכל? אז מען רעדט פון דאס גרויסקייט פון צדיקים.

דאס איז דער סוד ווי אזוי מען קען מצליח זיין ווען מען רעדט צו מענטשן, בפרט צו בני הנעורים - זיי זאלן אננעמען די דיבורים. אז מען רעדט פון צדיקים, מען רעדט התחזקות, מען ווייזט די רחמנות וואס דער אייבערשטער האט צו אידישע קינדער, דער אייבערשטער ווארט מען זאל זיך צוריקקערן צו אים, נישט קיין חילוק ווי ווייט דער מענטש זאל זיין איינגעזינקען אין טומאה קען ער זיך צוריקקערן צום אייבערשטן - די דיבורים איז נתקבל על הלב, מען רעדט פאזעטיוו, מען ווייזט די רחמנות פונעם אייבערשטן - דאס האבן מענטשן ליב צו הערן.

וואס איז דא אין ברסלב אז עס ציט צו זיך אזויפיל אידן? מיט וואס האט ברסלב'ע חסידות אן ענטפער און עצה פאר די פילע פראבלעמען און ספיקות וואס מוטשעט דעם היינטיגן דור?

אויף אייער פראגע וואס איז דא אין ברסלב אז עס ציט צו זיך אזויפיל אידן? מיט וואס האט ברסלב'ע חסידות אן ענטפער און עצה פאר די פילע פראבלעמען און ספיקות וואס מוטשעט דעם היינטיגן דור; דאס וואס מיר האבן פריער גערעדט - דאס איז די סיבה פארוואס מענטשן ציען זיך צום הייליגן רבי'ס ווערטער, דער רבי געבט חיזוק, דער רבי לאזט נישט פאלן, די חיזוק וואס מען באקומט ביים רבי'ן - געפונט מען נישט ערגעץ אנדערש, דער רבי לאזט זיך אראפ צו די נידריגסטע מענטש און ווייזט א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

וויסן זאלט איר, מענטשן זענען היינט זייער צעבראכן, מענטשן זענען

זייער דורשטעריג פאר חיזוק, אידישע קינדער בענקען זיך זייער צום אייבערשטן, הכל חפצים ליראה את שמך (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג) מיט א שטארקע בענקשאפט וואס איז נאך קיינמאל נישט געווען; פון די אנדערע זייט זענען די נסיונות היינט זייער שטארק, מענטשן פאלן זייער גרינג אראפ און דאס צעברעכט זייער שטארק, מען שפירט אז מען איז שוין פארפאלן; ביז מען הערט דעם קול פון רבי'ן (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כָּלֵל, קיין יאוש איז גאר ניט פאר האנדין"; נישטא קיין יאוש! יעדער איינער קען ווערן א גרויסער צדיק, דארפסט נאר שרייען צום אייבערשטן, אים בעטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, דיר מוחל זיין און דיך מקרב זיין צו אים.

דאס איז דער ענטפער פארנוואס ברסלב ציט אזויפיל מענטשן, ווייל עס איז נישטא קיין מענטש, קיין משפחה - וואס דארף נישט קיין חיזוק.

חסידות ברסלב ווערט היינט זייער צעשפרייט און געעפנט אויף גאר א ברייטע פארנעם, קעגן וואס עס איז געווען פאר פופציג יאר צוריק; וואס איז די סיבה פון דעם געבענטשטן טויש וואס האט פאסירט?

אויף אייער פראגע פארנוואס חסידות ברסלב ווערט היינט אזוי צעשפרייט און געעפנט אויף גאר א ברייטע פארנעם, קעגן וואס עס איז געווען פאר פופציג יאר צוריק; איך ווייס נישט וואס איז געווען פופציג יאר צוריק, אבער איך האב געהערט פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה וואס איז געווען פופציג יאר צוריק; עס איז נישט געווען קיין מנין אידן וואס האבן געוויסט ווי אזוי מען זאגט ארויס דאס ווארט "בְּרַסְלָב", דורך הפצה האט מוהרא"ש אריינגעברענגט דעם הייליגן רבי'ן אין די גאנצע וועלט, נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט וויסן פון רבי'ן און נישט נעמען חיזוק פון רבי'ן; אפילו די מתנגדים לעבן אויף פון רבי'ן, זיי ווייסן נישט; זיי מיינען אז זיי האבן חיזוק פון דעם און יענעם, זיי ווייסן נישט אז דער בעל דרשן פון וועם זיי נעמען חיזוק - ער נעמט חיזוק פון רבי'ן.

מיר שטייען שוין נענטער צו ווערן אויסגעלייזט. מוהרא"ש זכרוננו
 לברכה זאגט (פעלת הצדיק, סימן תתלו הערה ז) מען האט געפרעגט רבי נפתלי ער
 זאל ארויסגעבן עפעס סודות פון מגלת סתרים, זאכן וואס דער רבי האט
 פאראויסגעזאגט וואס וועט זיין ביז משיח וועט קומען, האט רבי נפתלי
 געזאגט מיט א שמייכל: "ווען די וועלט וועט אננעמען דעם לקוטי מוהר"ן
 קען מען זיך רעכטן אויף משיח"; דאס זעט מען היינטיגע טעג, ווי עס גייט
 אריין דעם רבינ'ס זאך אין די וועלט מער און מער, עס ווערן מקורב פון אלע
 שיכטן און פון אלע קרייזן, און וויפיל מען זעט און וויפיל מענטשן שטעלן
 זיך ארויס - איז דאס נאך גארנישט וויפיל לעבן פון רבי'ן; אלע האבן חיות
 פון רבי'ן.

די אדמורי"ם ווייסן נישט אז אלע זענען שטילערהייט ברסלב'ער
 חסידים, באלד וועט די פייגל געבן א פייה און אלע וועלן פליען מיט'ן פייגל
 קיין אומאן. אזוי האט דער רבי דערציילט (חיי מוהר"ן, סימן תרג) עס איז דא א
 פייגל וואס לייגט זייער אסאך אייער, די פייגל לייגט אזויפיל אייער אז עס
 איז נישט מעגליך פאר די פייגל צו זיצן אויף די אייער און געבוירן פייגלעך,
 האט דער אייבערשטער אריינגעלייגט אינעם פייגל א טבע אז זי שווינדלט
 אריין אייער אין אנדערע נעסטן. די פייגל פון די אנדערע נעסטן כאפן נישט,
 זיי ווייסן נישט פון דעם שפיל, זיי מיינען אז דאס זענען זייערע אייער, די
 פייגל פון די אנדערע נעסטן זיצן אויף די אייער ביז עס ווערן געבוירן
 פייגלעך, אזוי טוט די פייגל מיט אסאך נעסטן, אלע פייגלעך מיינען אז די
 אייער זענען זייערע אייער, ביז די פייגל, די עכטע מאמע - געבט א פייה,
 און ווען די אלע געבוירענע פייגלעך הערן דעם פייה הייבן זיך אלע אויף
 פון זייער נעסט און פליען מיט די עכטע מאמע.

רבי נתן ענדיגט דעם שיחה: "והנמשל מוכן מעט למי שידע איזה רמז
 מענין גדלת עסק הנהגת של רבנו זכרוננו לברכה עם העולם", די נמשל
 פארשטייען שוין די וואס ווייסן ווי אזוי דער רבי מאכט מיט זיינע מקורבים,
 מען מיינט זיי באלאנגען צו אנדערע חסידות'ן, צו דעם רבי'ן, צו דעם
 מפרסם וכו' וכו', אבער באמת זענען זיי דעם רבינ'ס אייער, באלד וועט דער

רבי געבן א פייף און אלע וועלן קומען קיין אומאן, איבערלאזן זייערע נעסטן און קומען צום הייליגן רבי'ן.

איך האף אז איר וועט זיין צופרידן מיט די תשובות און עס וועט ארויסקומען א תועלת פון דעם.

איך וויל אייך בעטן איין קליינע בקשה, היות איר געבט ארויס א ספר, איר נעמט צוזאם פון אלע תלמידי היכל הקודש און פון אלע וואס פאררופן זיך תלמידי היכל הקודש, זאלט איר אריינדרוקן די פאר שירות:

טייערע ליבע תלמידי היכל הקודש, דער רבי האט שוין געזאגט מיט הונדערטער יארן צוריק (חיי מוהר"ן, סימן שיט): "אני אעשה מכם כתות פתות", איך וועל מאכן פון אייך גרופעס גרופעס; דאס מיינט עס וועט זיין אסאך פיתות אין ברסלב, יעדער איינער וועט גיין דארט וואו זיין הארץ ציט אים, דארט וואו ער קען שעפן חיות אין עבודת השם; דעריבער זעען מיר וויפיל פיתות עס איז דא אין ברסלב בכלל און יעצט אין היכל הקודש בפרט, אבער מיר מוזן זיך קענען לייזן איינער דעם צווייטן, מען טאר זיך נישט פיינט האבן.

איך בעט אייך, הערט אויף זיך פיינט האבן, לאזט אפ די פיינטשאפט איינער צום צווייטן. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט זיך מוסר נפש גענווען זיין גאנצע לעבן עס זאל זיין שלום צווישן אונז, לאמיר זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן. איר געדענקט דאך אלע אין אומאן די פייערדיגע תקיעת שופר דרשות, איך קען נישט פארגעסן די מראה נורא וואס איך האב געזען ביי מוהרא"ש; איך האב זוכה גענווען צו זיין אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן ראש השנה צוזאמען מיט מוהרא"ש צען יאר, פון שנת תשס"ו - וואס איז גענווען מיין ערשטע ראש השנה ביים רבי'ן אין אומאן. איך האב נישט זוכה גענווען צו הערן קיין לאנגע תקיעת שופר דרשה פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, די לעצטע צען יאר האט מוהרא"ש נישט געגעבן קיין דרשה פאר שופר בלאזן, חוץ צוויי מאל האט מוהרא"ש גערעדט פאר בלויז צוויי מינוט, אבער מיט אזא גענוויין... ווען איך דערמאן זיך נאר פון דעם וויין איך.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט געוויינט און געזאגט: "איך האב נישט קיין כח צו רעדן, אבער איין זאך וויל איך אייך בעטן, ווער עס האט א שנאה אויף א צווייטן איד דא אין בית המדרש בעט איך אים ער זאל ארויסגיין פון בית המדרש" - מוהרא"ש האט געוויינט, קוים וואס ער האט געקענט רעדן, ער האט געבעטן פון זיין ריינע הארץ: "איך וויל האבן ריינע ד' אמות אן קיין מחלוקת, אן קיין שנאה איינער אויפ'ן צווייטן", יעדער וואס האט זיך געפונען אין שול האט תשובה געטון און זיך איבערגעבעטן איינער מיט'ן צווייטן. מען האט געזען וואס מוהרא"ש וויל באַמַת, ווי עס גייט אים אין לעבן מען זאל זיך נישט קריגן, אזוי ווי ער שרייבט אין די לעצטע בריוו וואס ער האט געשריבן אין שפיטאל אפאר שעה פאר'ן הסתלקות, פאר די אינגעלייט: "איר זאלט זיך זייער היטן אז עס זאל נישט זיין קיין מחלוקת צווישן אייך, עס גייט מיר אין לעבן אז מיינע תלמידים זאלן זיך האלטן צוזאמען מיט שלום און ליבשאפט".

א פרייליכן יום טוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז):
 "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכילתו, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ווי אזוי איז מען מתקן מקרה לילה?

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים, וואס זענען מיר זייער מחזק.
 איד דארף אן עצה, ליידער פאסירט ביי מיר אסאך מאל מקרה לילה, און איד ווייס נישט וואס צו טון, איד שטיי אויף אינדערפרי צעמישט, דער גאנצער טאג איז מיר שוין געהרג'ט, איד קען שוין כמעט נישט לערנען, איד ווער זייער צעבראכן און צעקלאפט, וואס טו איד?

יישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת תְּזַרִיעַ-הַחֹדֶשׁ, כ"ט אָדָר ב', שְׁנַת

תשפ"ב לַפְּרֻט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר

אִיף הָאב עֲרֵהאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוו.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן - זְאָלְסְטוּ גִיין אִין מְקוּה און זְאָגֵן דִּי צָעֵן קאַפֿיטְלֵעֵךְ תְּהֵלִים. דָּער הַיִּלְיִגְעֵר רַבִּי הָאט אונז מְגַלֶּה גְעוֹוֵעֵן אַ וואונדערליכע תִּיקוֹן אויף מְקוּה לִילָה, צָעֵן קאַפֿיטְלֵעֵךְ תְּהֵלִים; קאַפֿיטְל טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ.

דָּער רַבִּי הָאט גְעזְאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צב) ווער עס זְאָגט דִּי צָעֵן קאַפֿיטְלֵעֵךְ תְּהֵלִים דָּאַרְף גְאַרְנִישֶׁט זְאַרְגֵן; נָאָךְ הָאט דָּער רַבִּי גְעזְאָגט (שיחות הר"ן, סימן קמא) אַסאַף צִדִּיקִים הָאבֵן גְעוואָלט דְעֵרְגִיין דָּעם תִּיקוֹן, אָבֵער זִי הָאבֵן עס נִישֶׁט גְעקֶענט מְשִׁיג זִיין; אַ טִייל זְענען אָנוועק פֿון דִּי וועלט פֿאַר זִי הָאבֵן בְּכָלל גְעקֶענט דְעֵרְגִיין דָּעם תִּיקוֹן, און אַ טִייל צִדִּיקִים הָאבֵן נָא אָנגֶעהוּיבֵן מְשִׁיג צו זִיין דָּעם תִּיקוֹן אָבֵער זִי זְענען נִפְטֵר גְעוואָרן אִינְמִיטֵן, דָּער אַיבֶּערשֶׁטער הָאט מִיר גְעהָאַלֶפֶן אִיף הָאב גְעקֶענט דְעֵרְגִיין דָּעם תִּיקוֹן. שְׁנִית - זְאָלְסְטוּ אַרְבַּעטֵן אויף שְׁמֻחָה; ווען אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז פֿרִיילִיךְ הֵיט אִים דָּער אַיבֶּערשֶׁטער אָפּ פֿון אַלֶּע שְׁלֵעכְטֶס. דָּער רַבִּי זְאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קסט) שְׁמֻחָה אִיז אַ שְׁמִירָה אויף פֶּגַם הַבְּרִית, אַזוֹי ווִי עֵס שְׁטִיט (תְּהֵלִים קד, לד-לה): "אֲנֹכִי אֶשְׁמַח בָּהּ", יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאַרְץ, וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", ווען אִיף פֿרִיִי זִיךְ מִיט'ן אַיבֶּערשֶׁטֵן, דְעמאַלט: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאַרְץ - אִיז מֵער נִישֶׁטאַ קִיין עֲבִירוֹת.

אַז דוּ בִיסֶט נִכְשָׁל גְעוואָרן מִיט מְקוּה לִילָה - זְאָלְסְטוּ נִישֶׁט אויפֿגֶעבֵן אויף דִיר, ווערן דְעפֿרעסט און גְאַרְנִישֶׁט טוֹן יַענעם טאַג; וואס טוּסְטוּ ווען דוּ צִיילֶסט דִיין גַעלֶט און דוּ זְעסט אַז דוּ הָאסט פֿאַרלוירן אַפֿאַר הונדערט שְׁקָל? וועסטוּ יַעצט נְעמֶען דִינע אִיבְרִיגֶע גַעלֶט און אָנוועקוואַרְפֵן, מִיט'ן טענה: 'אִיף הָאב שׁוִין סִי ווִי פֿאַרלוירן גַעלֶט, ווארף אִיךְ אָנוועק נָאָךְ גַעלֶט'! דוּ וועסט דָּאס זִיכֶער נִישֶׁט טוֹן, נָאָר דוּ וועסט אַכְטוּנג גַעבֵן נִישֶׁט

צו פארלירן נאכאמאל געלט; ברוחניות איז נאך אסאך מער וויכטיג אכטונג צו געבן נישט צו פארלירן קיין איין טאג, קיין איין שעה - פון דינען דעם אייבערשטן.

אז דו ביסט אראפגעפאלן אין מקרה לילה - זאלסטו וואס פריער גיין אין מקוה; וואס פריער איז בעסער, ווייל מקוה מעקט אויס אלעס, עס הרגעט די משחיתים און קליפות, און זאג די צען קאפיטלעך תהלים. און אז דו קענסט זאלסטו זאגן די הארץ רייסנדע תפלה פון רבי נתן, די תפלה אויף תיקון הכללי, זאג די ווערטער ביי די תפלה: "ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה הזאת, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעוונותי הרבים", מען קען צעגיין פון די תפלה, דאס הארץ ווערט צעריסן פון די תפלה, ווי מען בעט: "מר לי מאד אבי שבשמים", עס איז מיר אזוי ביטער טאטע אין הימל, "מר לי מאד רבון כל העולמים", עס איז מיר אזוי ביטער הייליגער באשעפער, "ראה אנחתי ואנחתי", קוק ווי איך קרעכץ, "כי נפשי מרה לי מאד", עס איז מיר אזוי ביטער, "עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי אשר עד גבהי שמים גיע", איך ווייס נישט ווי אזוי איך קען לעבן אזא לעבן, "כי קצתי בחיי, למה לי חיים כאלה", איך עקל זיך פון אזא סארט לעבן, וואס דארף איך אזא לעבן? "חיים מרים ומרוזים ממות", א לעבן וואס איז ערגער פון טויט, און אזוי ווייטער די גאנצע תפלה; די ווערטער פון רבי נתן צערייסט דאך דאס הארץ.

מאך זיך שיעורים בכל התורה כולה. לערן יעדן טאג אביסל חומש; שנים מקרא ואחד תרגום פון פרשת השבוע, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער ביז סוף וואך. אויף זאלסטו לערנען יעדן טאג משניות; משניות רייניגט דעם מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער מען לערנט משניות איז מען זיך משנה אינגאנצן, מען ווערט ריין. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע, די ראשי תיבות פון ה'עלית מ'ן ש'אול נ'פשי איז משנה, אז מען זאגט משניות נעמט עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

אויף זאלסטו לערנען גמרא יעדן טאג. דער רבי זאגט (עיני לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "'תלמוד' גימטריא של הקליפה המחטאת את האדם בפגם הברית שנקראת 'לילית'"; אז מען לערנט גמרא פארברענט מען די קליפה וואס מאכט דעם מענטש זינדיגן אין פגם הברית.

ועל כולם זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו יעדן צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס גייט איבער אויף דיר און וואס באדערט דיר - זאלסטו דערציילן פאר'ן אייבערשטן אויף די שפראך וואס דו רעדסט.

א פרייליכן שבת און א גוטן חודש.

דא האסטו די תפלה צו זאגן נאך תיקון הכללי:

אשירה לה' בחיי, אזמרה לאלקי בעודי. יערב עליו שיחי, אנכי אשמה בה'. הודו לה' בכנור, בנגבל עשור זמרו לו. אלקים שיר חדש אשירה לך, בנגבל עשור אזמרה לך. עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור. כי שמחתני ה' בפעלה, במעשי ידיך ארנן.

רבנו של עולם, אדון כל בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה. עזרני וחסני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזפה לעזר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ובזכות אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשירי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שיסדו ספר תהלים, ובזכות הצדיק יסוד עולם נחל נבע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו גגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית, ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני, שאזפה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון.

(אם אומר חס ושלום בשביל מקרה שנזדמן לו באותו הלילה, יאמר זה:

וּבִפְרֹט כָּל הַטּוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי בְּלִילָה הַזֶּה, עַל יְדֵי מִקְרָה לִילָה שֶׁקָּרָה לִי בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים) כָּלֵם אִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְהוֹצִיאֵם מִהַקְּלָפוֹת וּמִהַסְטֵרִין אַחֲרַיִן מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלוּ וְנִתְפָּזְרוּ וְנִפְצְצוּ וְנִדְחוּ לְשָׁם, וְאֵל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח. וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבֵּר וְתִתְהַרְגַּ וְתִעַקֵּר וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַרוּחִין וְשִׂדִּין וְלִילִין שֶׁנִּעֲשׂוּ וְנִבְרְאוּ וְנוֹצְרוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ הַטּוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה, וְתִסִּיר מֵהֶם חַיּוֹתָם, וְתוֹצִיא וְתַגְּדֵל מֵהֶם הַחַיּוֹת דְּקִדְשָׁה, וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁבָּלְעוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל חַי וְקַיִם חַי הַחַיִּים מְלֵא רַחֲמִים, הֲדִן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, הַחֶפֶץ חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, יַדְעֵתִי ה' יַדְעֵתִי כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי הַחַיִּב וְהַפּוֹשֵׁעַ אֶפְלוּ בְּהַמְקָרוֹת שֶׁנִּזְדַּמְּנוּ לִי בְּשׁוּגָג, כִּי לֹא שָׁמַרְתִּי אֶת הַמַּחְשְׁבָה כָּלֵל, וְהִרְהַרְתִּי בַיּוֹם, עַד שֶׁבִּאתִי לְיַדִּי טְמֵאָה בְּלִילָה, וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקַלְתִּי מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי וְגִרְמַתִּי מַה שֶׁגִּרְמַתִּי וְשַׁחַתְתִּי מַה שֶׁשַׁחַתְתִּי. אוֹי אוֹי אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, אוֹי לְנַפְשִׁי כִּי גַמְלַתִּי לִי רָעָה. מַה אָמַר, מַה אֲדַבֵּר, מַה אֲצַטְדֵּק. מַה אֲדַבֵּר, מַה אֲצַטְדֵּק. הֲאֵלֵהִים מִצָּא אֶת עוֹנֵי. הֲנִנִּי לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רְבָה, הֲנִנִּי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה, מְלֵא טְנוּפִים וְלִכְלוּכִים, מְלֵא תוֹעֵבוֹת רְעוֹת, וְאִין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ עֲצָם הַרַחֲמָנוֹת שֵׁישׁ עָלַי. כִּי רַע וְרָמַר, כִּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ.

מִר לִי מֵאֵד אָבִי שֶׁבִּשְׁמַיִם, מִר לִי מֵאֵד רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים. רֵאֵה אֲנִי וְאֲנִי, כִּי נַפְשִׁי מֵרָה לִי מֵאֵד, עַד אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת מַעֲצָם מְרִירוֹת נַפְשִׁי אֲשֶׁר עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בַחַיִּי, לְמַה לִּי חַיִּים כְּאֵלֵה, חַיִּים מְרִים וּמְרוּרִים מִמּוֹת, אֶת קְבֻעַת פּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית, נַפְשִׁי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה לְבַד יַדְעֵתָ רְבוּי וְעֲצָם הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הַעֲצוּמִים וְהַנוֹרְאִים שֶׁנִּעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אֵיךְ אוּכַל לְתַקֵּן זֹאת, וּבְמַה יִזְכָּה נַעַר כְּמוֹנִי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי. אֵךְ אֵךְ עַל פִּי כֵן יַדְעֵתִי, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אִין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יֵשׁ לִי תַקְנָה, וְעַדִּין לֹא אֶבְדָּה תוֹחַלְתִּי מַה, כִּי חֶסֶדִי ה' כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו.

עַל כֵּן בִּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים, וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל,

אֲלֵךְ הָרֵאוֹנוֹת וְהֶאֱחָרוֹנוֹת, שֶׁתִּרְחַם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלַי וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר, וְתִכְּף אֶת יַצְרֵי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעֹר בְּהַיָּצֵר הָרַע וְתִגְרָשׁוּ מִמֶּנִּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי וְתִפְלֹטְנִי מִמַּעֲתָה מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרוֹת רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִפְגָּם הָרָאוֹת וּמִפְגָּם הַדְּבוּר, וְתִצְלִלְנִי מִמַּעֲתָה מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי מִמַּקְרָה בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֲזַק, שֶׁטַחְתִּי אֵלַיךָ כִּפִּי. הִצַּל הִצַּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצַּל לְקַחִים לַמּוֹת, הִצַּל נִרְדָּף וְחָיֵב כְּמוֹנִי, הִצְלִלְנִי מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת. תֵּן לִי תַקְוָה וְלֹא אֶבֶד חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מִה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עִפּוֹר הַיְגִיד אֲמַתְךָ, דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדֹנָי עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי, עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקְנִי יְדִים. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֲלֵא בְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מָנוֹס וּמִבְטָח כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חַמְלַתְךָ הָאֲמִתִּית עַל חֲנִינּוּתֶיךָ הַנּוֹצְחִיּוֹת, וְעַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים שֶׁשְׁמָרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, בְּהֵם תִּמְכְּתִי יְתוֹדְתִי בְּהֵם אֲשַׁעֵן וְאֶסְמֶךָ, בְּזְכוּתָם וְכַחֵם אֲבִטַח וְאֶקְוֶה כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשְׂאוֹל לֹא תַתֵּן חֲסִידֶיךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת.

אָהָה ה' מְלִטְנִי, אָהָה ה' פְּדִנִי, רֵאָה מִסְפֵּן כְּמוֹנֵי טָרֶף בָּלָב יָמִים, תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁפְּרֶיךָ וּגְלִיךָ עָלַי עֲבְרוּ. צוּד צְדוּנִי כַּצְּפוּר אֵיבֵי חֲנָם, צָמְתוּ בְּבוֹר חַיִּי וַיְדוּ אָבָן בִּי, צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרֵאתִי שְׁמֶךָ ה' מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת, קְרֵאתִי שְׁמֶךָ ה' מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא חֶסֶד חֲנָם, מְלֵא חֲנִינּוֹת מְלֵא רַחֲמָנוּת, מְלֵא טוֹב מְלֵא רְצוֹן. כְּבֹר קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ לְקֵרָא אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְהִנְנִי מְקִים קִבְּלַתְנוּ, וְהִנְנִי קוֹרֵא אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁכָּל כְּזָה, מִמְּקוֹמוֹת מְגַנְנִים כְּאַלְהָה. מִמַּעֲמָקִים קְרֵאתֶיךָ ה', מִמַּעֲמָקִי עֲמָקִים, מִן הַמַּצַּר קְרֵאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה.

וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים יִרְדְּנוּ לְמָקוֹם שֶׁיִּרְדְּנוּ, וַיִּרְדְּנוּ עִכְשָׁו בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא לְמָקוֹמוֹת נְמוּכִים וּשְׁפָלִים מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכָם מִעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַתִּרְדַּד פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהֶם", אַף עַל פִּי כֵן אֵין אָנוּ

מיאשים עצמנו חס ושלום בשום אפן בעולם כלל, כי כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: "אמר ה' מבשן אשיב, אשיב ממצלות ים". וכתוב: "ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני ה' אלקיהם".

רבנו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך, שתקבל ברחמך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. ואף על פי שאיני יודע לכוון שום פונה מהפונות העצומות והנוראות שיש באלו העשרה מזמורים. יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתהא חשובה לפניך האמירה בפה לבד, כאלו השגתי וכוונתי כל הסודות והפונות שיש בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל.

והנני משליך יהבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו אמן, ועל דעתם ועל פונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אצפה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם "אל אלקים", כזה: אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש] כמספר תהלים.

בכח אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים. ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני השמות הקדושים "אל אלקים", ותהרג, ותשבר ותכניע, ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקיים מקרא שכתוב: "חיל פלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל".

וְתִהְיֶה כָּל הַקְּלוֹפּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ הַטְּפוֹת, וְתוֹצִיא וְתַגְזֵל מֵהֶם הַחַיּוֹת דְּקִדְשָׁה וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבָּלְעוּ עַל יְדֵי פֶגַם חַטָּא זֶה, כָּל־מִן תּוֹצִיאֵם וְתִחְזֹר וְתִקְבָּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִיָּת, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה תְּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲסֹק כָּל יְמֵינוּ בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שְׁלֵם, בְּאִפְסוֹ שֶׁנִּזְכֶּה לְבָרָא גּוֹפִים וְכִלִּים קְדוֹשִׁים לְכָל הַנְּשֻׁמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרִטִילָאִין עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל יְדֵי פֶגַם הַטְּפוֹת קָרִי שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטּוּלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִיץ כַּחַ וְרַב אוֹנִים, עֲשֵׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפְסוֹ שֶׁנִּזְכֶּה לְתַקֵּן פֶּגַם הַבְּרִית פֶּגַם טְפִי הַמַּח, בֵּין מֵה שֶׁפִּגְמָנוּ בְּזֶה בְּשׁוּגָג, בֵּין בְּמִזֵּד, בֵּין בְּאִנְס, בֵּין בְּרִצּוֹן - עַל הַכַּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלַּח, וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּחַיֵּינוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמָּה, (וְאִם יִהְיֶה עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ יֹאמֵר זֶה: וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה הַשּׁוֹכֵן פֶּה, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נִחַל נִבְעֵי מְקוֹר חַכְמָה, אֲשֶׁר אֲנִי מַכְתֵּת רַגְלֵי וְטִלְטַלְתִּי עֲצָמֵי בְּטִלְטוֹל הַקֶּשֶׁה בְּשִׁבִיל לְבֹא הִנֵּה לְהַשְׁתַּטַּח עַל קֶבֶר הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר הִבְטִיחָנוּ בְּחַיּוֹ הַקְּדוֹשִׁים לַעֲמֹד בְּעִזְרַתְנוּ סִלָּה תְּמִיד, כְּשֶׁנִּבְא עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתֵּן פְּרוּטָה לְצְדָקָה וְנֹאמֵר אֱלוֹ הַעֲשֶׂרָה קִפְיִטֵל תִּהְיֶה לָּם. וְהִנֵּה עֲשִׂיתִי מֵה שֶׁמְטַל עָלַי, עֲשֵׂה מֵה שֶׁעֲלִיד).

וּמְחַל לִי וְסִלַּח לִי, וְכַפֵּר לִי עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שֶׁחַטָּאתִי וְשִׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעִתִּי לְפָנֶיךָ בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, וּבַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים וּבִשְׂאֵר כַּחוֹת הַגּוּף, וּבְכַפֵּר מֵה שֶׁחַטָּאתִי וּפְשָׁעִתִּי וּפְגַמְתִּי נִגְדָּךְ בְּפָגַם הַבְּרִית שֶׁהוּא כָּל־כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

עַל הַכַּל תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתַכַּפֵּר מְלֵא רַחֲמִים, וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁפִּגְמְתִי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. הֲרַב כְּפִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחְטָאתִי טְהַרְנִי, תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוּב וְאִטְהַר תַּכְּבִּסְנִי וּמִשְׁלַג אֲלֵבִין, תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַּגְּלִנָּה עֲצָמוֹת דְּכִית, הַסִּתֵּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל עֲוֹנֹתֵי מַחָה. מַחָה פְּשָׁעֵי לְמַעַנְךָ, כְּאָמֹר: "אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר".

וְתַמְלֵא עָלַי בְּרַחֲמִים, וְתַהֲיֶה בְּעִזְרֵי תְּמִיד בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי כַּח לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרֵי וְלִכְפֹּף וּלְשַׁבֵּר אֶת

תְּאֵנֹתַי, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד מֵה שְׁפַגְמַתִּי, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הֶרַע בְּעֵינַיִךְ, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכֶסֶלְהָ. אִם אֲנִי פִעֲלֵתִי לֹא אוֹסִיף, כִּי כָּבֵד הִבְטַחְתָּנוּ, שְׂגַם עַל זֶה מוֹעִיל תִּפְלָה וּבִקְשָׁה לְהַנְצִיל לְהִבָּא בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים מִן הַיֵּצֵר הֶרַע וְכַת דִּילָהּ. (וְאִם יִהְיֶה עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ יֵאמָר זֶה: וּבִפְרָט עַל מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, עֲזָרְנִי בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים פֶּה) וְרַחֵם עָלַי, וְתֵן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה מֵאֲתֶךָ שְׂאֲזֹכָה לְהַתְגַּבֵּר וְלִכְבֹּשׁ אֶת יְצָרֵי תְּמִיד, עַד שְׂאֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וְלִבְטָלוֹ מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי כָּבֵד כָּלוּ כִּיגוֹן חַיִּי וְשִׁנּוּתֵי בְּאֲנָחָה, כְּשֶׁל בְּעֲוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוֹ, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כֹּחַ הַסֶּבֶל.

רַחֵם עָלַי אָבִי אָב הַרְחַמְנוּ, רַחֵם עָלַי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, חוֹס וְחַמֵּל עָלַי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה. רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, אֵל יִפְלֵ דְמֵי אֲרָצָה לְפָנֶיךָ, אֵל תִּתֵּן לְשַׁחַת נִפְשֵׁי, הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי, תִּנְגֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ. חוֹסָה עָלַי כָּרֵב רַחֲמֶיךָ כָּרֵב חֲסִדֶיךָ, יִהְיֶמוּ נֹא מַעֲיָה וְחִנּוּנוֹתֶיךָ עַל עֲלוֹב נִפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל נִרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל מְלַכְלֵךְ בְּחֲטָאִים כְּמוֹנִי, עַל חֲסֵר דְּעָה חֲסֵר עֲצָה כְּמוֹנִי. כִּי לֵךְ לְבַד עֵינַיִנו תְּלוּיּוֹת, לֵךְ לְבַד רְעִיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת, דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, עֲזֹר נָא, הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹס וְחַמֵּל נָא עָלַי, וְהוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כְּחֲסִדֶּךָ חֲנִי וְאֲשֻׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ, לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי.

וּבְכוֹן, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדוֹן הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּדָה, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוֹם עֲצָבוֹת כִּלְל לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "הוֹד וְהִדָּר לְפָנֶיךָ עַז וְחֲדוּדָה בְּמִקְמוֹ", שְׁתַּעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. מְשֻׁמַּח נִפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שְׂמַח נִפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הַעֲלוּבָה מְאֹד, הַעֲיִפָה וְהַצְּמֵאָה וְהִרְעֵבָה אֵלֶיךָ מְאֹד, הֲסֵר מִמֶּנִּי יִגוֹן וְאֲנָחָה, שְׂמַח נִפְשׁ עֲבָדֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדַנִּי נִפְשֵׁי אֲשָׁא. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׂבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. הַשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. שְׂבַעֵנִי מִטּוֹבֶךָ, וְשְׂמַח נִפְשֵׁי בִישׁוּעָתְךָ, וְטָהַר לְבִי לְעֲבָדֶיךָ בְּאֲמַת. עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר, אֲעִירָה שְׁחַר. זַכְּנוּ לְכֹל הַעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה דְקַדְשָׁה, שְׁהֵם מְכַנְּיעִים וּמְתַקְנִים פְּגָם הַבְּרִית, כְּאֵמֹר: "אֲבָרַךְ אֶת ה' אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לַיְלֹת יִסְרוּנִי

כְּלִיּוֹתַי. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נָשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה. בֵּית נְהוֹן נִחַלַת אֲבוֹת,
 וּמָה אֲשֶׁה מִשְׁפָּלֶת. יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ, וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי.
 לְמִנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ.
 אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָהּ, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי. הֵיאָכֵל תִּפְּל מִבְּלִי מְלַח,
 אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנַתִּיךָ לְאַכְזָרִי. וְלֹא אֶמַר
 אֵיךְ אֲלוֹהֵי עַשֵׂי הַנֶּתָן זְמֵרוֹת בְּלִילָהּ. שֶׁקָּר הַחֵן וְהַבֵּל הֵיפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' הִיא
 תִּתְהַלֵּל". וַנֹּאמֶר: "הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּהוּ
 בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר.
 הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמַחֹל, הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ וְעֵגֶב. הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ
 בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא נִס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ,
 וְקַרְב פְּזוֹרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כְּנִס מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ. וְקַבֵּץ נִדְחֵנוּ יַחַד
 מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ, וְקִיַּם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת
 שְׁבוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְשָׁב וְקַבֵּצֵךְ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. אִם
 יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקַּבֵּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבִּיאֶךָ ה'
 אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ, וְהִיטִבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתִּיךָ".
 וַנֹּאמֶר: "נֹאם ה' אֱלֹהִים מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקַּבֵּץ עֲלֵי לְנִקְבְּצֵי".
 וַנֹּאמֶר: "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם ה', נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס". וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוּ,
 וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן
 עִירֶךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וּפְדוּיֵי ה'
 יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ וְנָסוּ
 יִגּוֹן וְאִנְחָה". וַנֹּאמֶר: "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, הֵהָרִים וְהַגְּבְעוֹת
 יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ כֶף". וַנֹּאמֶר: "כִּי נַחַם ה' צִיּוֹן
 נַחַם כָּל חֲרֻבְתֶּיהָ, וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעִרְבָתָהּ כֶּגֶן ה', שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא
 כָּהֵן, תּוֹדֶה וְקוֹל זְמִרָה". שִׂמְחוּ בַּהּ וּגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לִב. אִם
 זָרַע לְצִדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה. שִׂמְחוּ צְדִיקִים בָּהּ, וְהוֹדוּ לְזִכֵּר קִדְשׁוֹ. אָמֵן
 נִצַּח סֶלָה וְעַד.

ווי אזוי קענען מיר האלטן אונזערע חומרות ביי די עלטערן אין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר גייען אם ירצה השם אויף פסח צו מיינע עלטערן, און מיין מאמע קויפט געוויסע עסן פאר די סעודות, וויל איך וויסן וואס מיר זאלן טון ווייל מיין מאן איז מקפיד זיך נישט צו מישן, און ביי מיינע עלטערן איז מען נישט אזוי מקפיד אויף דעם.

אויך ביי מיין משפחה איז מען נישט אזוי מקפיד אויף שמועסן מענער מיט פרויען; וואס זענען די הלכות ביי דעם? מעג איך אריינגרעדן און זאגן פאר מיינע עלטערן וואס צו טון?

יישר פח

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער פרייוו.

אז מען האט ערליכע עלטערן וואס היטן תורה ומצוות, ווען מען גייט צו זיי - נעמט מען נישט מיט די אייגענע חומרות. אין שטוב קען מען זיך פירן מיט שיינע מנהגים און חומרות, אבער ווען מען גייט צו ערליכע עלטערן שומרי תורה ומצוות - דארף מען געדענקען די מצוה פון כיבוד אב ואם, נישטא קיין שום אנדערע מנהג, קיין שום אנדערע חומרא, נאר די איין מצוה פון כבוד את אביך ואת אמך.

מוהרא"ש האט דערציילט, דער הייליגער שר שלום פון בעלזא זכותו יגן עלינו האט געגעסן זופ אום פסח אינאיינעם מיט זיין אלטע מאמע, זיי האבן געגעסן פון איין טעלער. אמאל האט פאסירט, די מאמע האט פארגעסן אז מען בראקט נישט און זי האט אריינגעלייגט שטיקלעך מצה אין טעלער, און צו אלעמען'ס וואונדער האט דער הייליגער צדיק ווייטער געגעסן פון די זופ, ער האט אנועקגעריקט די שטיקלעך מצה צו איר זייט און ער האט ווייטער געגעסן די זופ, נאכדעם האט דער צדיק געזאגט: "נישט בראקן איז א חומרא, און וויי טון די מאמע, מזלזל זיין אין מצות

כיבוד אִם - אִיז אַ דאָרְיִיתָא, אַ חוּמְרָא קֵעֵן נִישְׁט אַוועקשְׂטוּפֵן אַ דאָרְיִיתָא".
דערפֿאַר ווען איר גייט צו אייערע עֶלְטֶעֶרן - זאַלט איר זייער אַכְטונג
געבן צו מַכְבֵּד זיין די עֶלְטֶעֶרן; אין דעם דאַרף ליגן דער גאַנצער קאַפּ, ווי
נאָך קען מען מַכְבֵּד זיין טאַטע מאַמע'.

בְּנוֹגַע רַעֲדָן און שְׂמוּעֶסֶן וכו'; ביי די עֶלְטֶעֶרן אין שְׂטוּב אִיז מען אַ חֶלֶק
פון די שְׂטוּב, ווי אַזוי די עֶלְטֶעֶרן פִּירן זיך - אַזוי פִּירט מען זיך.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאַלט האָבן הַצְלָחָה אין אַלע ענינים.

...

ווי אַזוי קען איך האָבן אַ גוטע סדר צו לערנען ליקוטי הַלְכוֹת?

שאלה:

לְכַבֵּד דַּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יישר פֿח אויף די שיינע בריוו, וואס זענען מיר מחי' און מחזק.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער אַ סדר ווי אַזוי צו לערנען לקוטי הַלְכוֹת, וואס אִיז
אַ גוטע וועג וואס איך קען זיך אויסשטעלן צו קענען לערנען לקוטי הַלְכוֹת, און וויפיל צו
לערנען יעדן טאג.

איך האב שוין אסאך מאל אָנגעהויבן לערנען דעם הייליגן ספר, אָבער אַלץ האב
איך למעשה אויפֿגעהערט נאָך ממש אין אָנהויב.

יישר פֿח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ג' פֿרשת מצורע, ד' ניסן, שְׁנַת תּשפ"ב לְפֶרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ זָאִיר

איך האב עֶרְהַאָלְטֵן דיין בריוו.

מאך זיך אַ שיעור אין ספר אֶשֶׁר בְּנַחַל. מוֹהֲרָא"ש האט אַרויסגענומען
די חיזוק פון ספר לקוטי הַלְכוֹת אויף אַן אָפֿן אַז יעדער איינער זאל עס
פֿאַרשטיין, דו וועסט זיך מחי' זיין מיט די שיינע זיסע בריוו; נאָכדעם וועט
דיר זיין גרינגער צו לערנען אַ שיעור אין לקוטי הַלְכוֹת.

דְּעַר אֵיִבְעַרְשֵׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

וואס זענען די מנהגים ביי די חומרא פון געבראקטס אום פֿסח

שאלה :

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אזוי ווי דא אין ארץ ישראל איז דא צו באקומען מילך אויף פֿסח מיט אַ הַכָּשֶׁר פֿון
בד"ץ עדה החרדית אז עס איז נישט אריין אין דעם קיין טראפ וואסער, איז א פֿראבלעם
צו בראקן מיט דעם?

אויף וויל איד פֿרעגן וועגן "מצה בריו", מצה וואס ווערט געפֿרעגלט מיט נאך זאכן;
ווען מען געבט אכטונג אז עס זאל נאר האבן אייער, אדער די ספֿעציעלע מילך, אן קיין
טראפ וואסער, איז עס א פֿראבלעם פֿון געבראקטס?

יישר פֿח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פֿרשת מצורע, ה' ניסן, שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן
לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יֵאִיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

ביי אונז איז מען זייער מקפיד נישט צו בראקן אום פֿסח, דער רבי האט
אויף געהאט די חומרא. מוהרא"ש זאגט, דער עיקר חומרא פֿון בראקן איז
אז מען זאל נישט אריינלייגן מצה אין זופ אדער אין וואסער וכו', אָבְעַר
שְׁמִירָן פּוֹטֶעַר אָדער אַוואַקאָדָא וכו', אָדְעַר לֵייגן מצה אין זאכן וואס האבן
נישט קיין וואסער - דאס איז נישט בראקן, דאס קען מען טון; מען קען דאס
נישט אסרן.

מוהרא"ש זאגט, אפילו מיר זענען אויף דעם אויף מקפיד אָבְעַר פֿאַר
אַנְדֶּעֶרֶע קען מען נישט זאגן דאס נישט צו טון.

דאס ווייסטו אז דער רבי האט נישט געוואלט מיר זאלן זיך אריינטון
דעם קאפ אין חומרות, נאר טון די מצנה מיט שמחה, זיך פֿרייען אז מען טוט

דַּעַם רְצוֹן פּוֹנֵעַם אֵיבְעֶרְשֶׁטֶן. דְּעַר הַיִּלְיָגֶר רַבִּי זֶאָגַט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מד): "גַּם מַחְכְּמוֹת שְׂיֵשׁ בַּעֲבוּרַת הַשֵּׁם בַּעֲצָמוֹ צָרִיךְ לְהִרְחִיק מֵאֵד", מְעַן דַּאֲרַף זִיךְ זַיַּעַר הַיִּטֶן פּוֹן חֲכָמוֹת, "כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שְׂיֵשׁ לְהַנְכַנְסִין וּמַתְחִילִין קֶצֶת בַּעֲבוּרַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׂטוּתִים וּבְלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים", דִּי אֲלַע חֲכָמוֹת וְאֵס מְעַן הָאֵט וְוַעַן מְעַן הוֹיבֶט אָן דִּינְעַן דַּעַם אֵיבְעֶרְשֶׁטֶן - דָּאֵס זַעַנְעַן בְּכָלֵל נִישֶׁט קִיִּין חֲכָמוֹת, דָּאֵס זַעַנְעַן בְּלוֹיז דְּמִיוֹנוֹת, שְׂטוּתִים אוֹן קֶאָפּ דְּרִיַּעַנִישׁ, "וְאֵלֹי הַחֲכָמוֹת מִפִּילִין מֵאֵד אֶת הָאָדָם מַעֲבוּרַת הַשֵּׁם", דָּאֵס מֵאָכֵט אַז דְּעַר מְעַנְטֶשׁ זָאל אָפְּלֶאזֶן זַיִן עֲבוּרַת הַשֵּׁם, "דְּהֵינּוּ מַה שְּׁחֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרָאוּי בְּמַה שְּׁעוֹשֶׂה", דָּאֵס וְאֵס מְעַן טְרַאָכֵט צִי מְעַן אִיז יוֹצֵא דִי מַצָּוָה וְאֵס מְעַן טוֹט - צִי נִישֶׁט; מְעַן אִיז מְדַקְדֵּק אוֹן מְעַן הָאֵלֵט אֵיִן אֵיִן אַרִיִינְטְרַאָכְטֶן: 'אָפְּשֶׁר בֵּין אֵיךְ נִישֶׁט יוֹצֵא, אָפְּשֶׁר בֵּין אֵיךְ יֵא יוֹצֵא', דָּאֵס אֲלַעס בְּרַעַנְגֶט דְּעַרְצֵי אַז דְּעַר מְעַנְטֶשׁ זָאל אֲלַעס אָפְּלֶאזֶן רַחֲמַנָא לְצַלֵּן.

דְּעַר אֵיבְעֶרְשֶׁטֶר זָאל הָעֵלְפֶן מִיר זָאלֶן טוֹן דִּי מַצּוֹת מִיט שְׂמַחָה, אַרִיִינְלִיִיגֶן אֲלַע חוֹמְרוֹת אֵיִן שְׂמַחָה; זוכֵן אֲלַע וְוַעַגֶן וְוִי אַזוֹי צוֹ זַיִן פְּרִיִילִיךְ.

...

אֵיךְ הָאָב פֶּאָרְלוֹיֶרֶן מִיִּין גַּעֲפִיל, וְוִי אַזוֹי קַעַן אֵיךְ זִיךְ צוֹרִיק אֵיפֶפְרִישֶׁן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

שוֹיִן עֲטְלִיכֶע וְוֹאָכֵן וְוֹאֵס אֵיךְ פֶּלֶאָג זִיךְ גַּעֲפֶערְלִיךְ, אוֹן אֵיךְ הָעַר אוֹיךְ פּוֹן מִיַּנְע אַרוֹמִיַּע אַז לַעֲצֻטְנֶס בֵּין אֵיךְ נִישֶׁט בִּי זִיךְ גַּעְהֶעֲרִיג, אָפְּשֶׁר וְוַעַט דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א מִיר קַעַנְעוֹ הָעֵלְפֶן.

אֵיךְ הָאָב אֲלַעֲמָאל גַּעְהָאֵט נְסִיוֹנוֹת, אַזוֹי וְוִי יַעֲדֶער מְעַנְטֶשׁ אוֹיף דִי וְוַעֲלֵט, אָבֶער בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם הָאָב אֵיךְ גַּעֲטְרַאָפֶן דַּעַם הַיִּלְיָגֶן רַבִּיִן, דוֹרְךְ דִּי שְׂעוּרִים פּוֹנֵעַם רֵאשׁ יְשִׁיבָה

שְׁלִיט"א, און זייט איד האב אַנגעהויבן פֿאלגן די עצות פון רבי'ן, איז מיין גאַנצע לעבן אַנדערש געווארן.

שוין א לאנגע תקופה וואס איד פֿאלג דעם רבי'ן, איד בין יעדן טאג מעביר סדרה, איד לערן א בלאט בבלי, ירושלמי, תוספתא, נ"ד, רמב"ם, ח"י פֿרקים משניות, דעם רבי'נס ספרים, מסכת תענית, און נאך. דאס האט מיר געגעבן סיפוק אין לעבן, און דאס האט מיר שטארק ארויסגעהאלפן מיט די נסיונות.

עס האט אזוי אַנגעהאלטן מיט געשמאק בלויז ביז עטליכע וואכן צוריק. אָבער עס קלאפט שוין נישט און עס אַרבעט שוין נישט, יעצט שפיר איד שטארקע שוועריקייטן מיט'ן היטן די אויגן, מיט שמירת הברית וכו', וואס נאך קען איד טון? עס איז דא נאך עפעס עצות וואס איד האב נאכנישט געהערט דערפון? אויסער צו לערנען די לימודים שיעורים כסדרן, גיין אין מקוה, תיקון הכללי, בעטן דעם אייבערשטן; ווייל די אלע זאכן טו איד שוין, און עס גייט מיר זייער שווער.

איד בעט זייער דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר העלפן און ענטפערן, ווייל יעדן טאג ווערט עס נאר ערגער פון געבטן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך, גיי ווייטער מיט דיין עבודות השם, זיי ממשיך מיט דייןע שיעורים כסדרן און מיט דייןע אַנדערע עבודות.

טראכט נישט אז דאס וואס דו גייסט אריבער איז א נפילה. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כה): "ובזה טועין החסידים הרבה", אין דעם זענען זיך די ערליכע אידן טועה, "שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", ווען זיי זעען ווי זיי פֿרובירן צו זיין גוט און ערליך און פֿלוצלינג פאלן זיי אראפ וכו', "ובאמת אין זה נפילה כלל", באַמת איז דאס נישט קיין נפילה, "רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות

וְהַמְחֻשְׁבוֹת וְהַמְנִיעוֹת כַּנ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ, דָּאס איז נָאָר אַ דְּמִיּוֹן וְאוּס דָּעֵר יֵצֵר הָרַע בְּרַעֲנָגֵט אַרִיין אִינעם מַעֲנִטֵשׁ וְוַעֲרָן עַר איז מְצָלִיחַ און עַר קֶען שׁוִיַן גִּיין ווייטער אין די קְדוּשָׁה, דְּעִמָּאָלֵט מַאָכֵט עַר אַז דָּעֵר מַעֲנִטֵשׁ זָאל הָאָפֵן חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, סְפִיקוֹת און מְנִיעוֹת וְכוּ', אָפֶּעֵר מֵעַן טָאָר נִישְׁט קוֹקֵן אויף דָּעם נָאָר ווייטער דִּינְען דָּעם אַייבֶּעֲרִשְׁטֵן. דָּעֵר אַייבֶּעֲרִשְׁטֵר זָאל הַעֲלֹפֵן זְאָלֶסֶט הָאָפֵן הַצְּלָחָה אין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

מעג איך זיך אביסל אונטערשניידן די באַרד?

שאלה:

לְכַבּוֹד דָּעֵר ראש ישיבה שליט"א,

אָיִדער איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן פֿלֶעג איך אונטערשניידן מיין באַרד. נישט חס ושלום אָפֿשניידן, נאר אביסל שיין געמאכט עס זאל נישט ווערן צו לאנג. פון ווען איך בין געווארן מקורב האב איך אויפֿגעהערט, מיין באַרד וואקסט אָבער צו לאנג און עס איז מיר זייער שווער זיך אַיינצוהאַלֶטן, ווייל איך טראכט אז אונטערשניידן איז דאָך נישט אָפֿשניידן, איך בעט אָבער דָּעם אַייבֶּעֲרִשְׁטֵן איך זאל זיך קענען אַיינאַלֶטן, און אזוי שטופ איך אַ טאָג נאָך אַ טאָג.

וואס קען איך אָבער טון אז מיין ווייב זאגט מיר אז מיין באַרד איז צו צעשלאַכעט און אז עס ווערט צו לאנג, און דאס איז מיר זייער שווער. אָפֿשער מעג איך יא אביסל אונטערשניידן? איז דאס אויך אן איסור אָדער איז דאס גרינגער? אָפֿשער דאס וואס דער רבי זאגט וועגן ליגן מיט די פיס צום טיר מיט באַרד און פֿאות מיינט נישט אז מען טאר נישט אונטערשניידן די פֿאות אָדער די באַרד אביסל - וויבאלד עס איז נאכאַלץ דא אַ באַרד?

איך ווייס נישט וואס צו טון, איך וויל אָבער טון וואס דער אַייבֶּעֲרִשְׁטֵר וויל. אָפֿשער קען מיר דער ראש ישיבה אביסל אויסקלאַרן?

יישר פֿח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

שנייד נישט דיין בארד, אויף נישט למחצה לשליש ולרביע, אפילו א
משהו; די בארד איז די רערן וואס ברענגען די שפע פונעם אייבערשטן צום
מענטש. דער זוהר הקדוש באטיטלט די בארד: "צינורות דקדשה", עס
ברענגט אלע הייליגקייטן, גוטס און נאנטקייט צום אייבערשטן.

אז דיין ווייב שטערט דיין בארד - קענסטו דאס אריינדרייען, איינקניפן.
מוהרא"ש האט אזוי געטון. נאך די חתונה האט זיין ווייב געוואלט זיין
בארד זאל זיין איינגעקניפט, אויף די פאות. שפעטער, נאכדעם וואס
מוהרא"ש האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל גיין מיט שיינע
געקרייזלטע פאות, מיט די בארד ארויסגעלאזט - האט זי מסכים געווען
דערצו. דו קענסט אזוי טון, איינדרייען אדער איינקניפן, אבער נישט שניידן
אפילו א ברעקל.

ליידער זענען מיר אויסגעמישט צווישן אומות העולם, מען ווערט אזוי
פאר'גוי'אישט, מען הויבט אן ליב האבן די אויסזען פונעם גוי, מען הויבט
אן ליב האבן א טשופ מיט א געגאלטן פנים, ביז אידישע טייערע הייליגע
קינדער הויבן דאס אן נאכטון.

קוק א שארפע לשון וואס רבי נתן שרייבט וועגן שניידן די בארד (לקוטי
הלכות גילוח הלכה ג, אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות",
די בארד און פאות איז אן עיקר פון א איד און פון דאס גאנצע אידישקייט,
"ובוהם נפר היהודי פי הוא מזרע ברך ה', מזרע ישראל", און מען דערקענט
א איד דורך זיין בארד און פאות אז ער איז א אידיש קינד. "ומי שרוח אחרת
עמו, חס ושלום, ורוצה לכפור, חס ושלום, באלקי ישראל", און ווער עס וויל
לייקענען אינעם אייבערשטן, "תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום
מעליו הזקן והפאות", דאס ערשטע זאך נעמט ער אראפ זיין בארד און
פאות, "כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", ווייל דאס

גאַנצע אידישקייט איז אַנגעהאַנגען אין די באַרד און פּאַות; קוק אַרײַן דאָרט זײַנע הײליגע װערטער מער באַריכות.

וואויל איז דעם וואס האט ליב ווי אזוי די תורה זאגט, ער האט ליב ווי אזוי צדיקים לערנען אונז, און וואויל איז דעם וואס אפילו ער האט נאכנישט ליב ווי אזוי די תורה זאגט - דאך טוט ער רצון השם, ער ווייסט אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט און אזוי דארף מען טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי באַרואַיג אײַך זײַך, נאָך שװערע בּזײַונות װאס אײַך האב געליטן פון הפּצה?

שאַלָּה:

לְכַבּוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

פאר אײַך הויב אָן שרײַבן מײַן בריוו װײל אײַך אײַבעררעטן דעם ראש ישיבה אויב אײַך בין צופיל מאַרײַך במקום שאַמרו לְמַצֵּר. אין אַמַּת'ן האב אײַך אסאך געטראכט צי אײַך זאל שרײַבן מײַן שאַלָּה יעצט, װײל אײַך װײל חלילה נישט שטערן פון די עבודת הקודש מיט װאס דער ראש ישיבה איז פאַרנומען, װאס איז אסאך װײַכטיגער פון מײַנע נאַרײַשקײַטן, נאַכדערצו אין די יעצטיגע ערב פֶּסַח זמנים. אויב אַבער דער ראש ישיבה װעט מיר קענען ענטפערן װעל אײַך זײַך זײַער פֶּרײַען.

דער ראש ישיבה האלט אודאי מיט אז עס גייט ארום א בילד, ווי א איד װאס ענדלֶט אין מיר גײט נאָך געלט בײַ די הײַזער אין קרוינהײַטס, און עס איז צוגעשריבן "זײט געווארנט, ער איז א מיסאנאָער װאס פאַרטיילט בײַכער פון מוחמד". און זײט עס איז פאַרשפּרײט געווארן האב אײַך באקומען אַפּאַר טעלעפּאן רופן פון מענטשן, צי עס איז טאקע אײַך אַדער נישט.

װעל אײַך דערצײלן פאַר'ן ראש ישיבה שליט"א דברים כּהווייתו, אײַך בין געווען אין קרוינהײַטס און אײַך האב געהאט בײַ זײַך בַּרְסֵלְב'ע ספּרײַם, האב אײַך געקלערט אז עס איז דאך ממש א שאד נישט צו מזכה זײַן אידישע קינדער דערמיט, האב אײַך ארײַנגעקלאַפּט

אין א הויז, געבעטן צדקה, און געוואלט געבן א ספר, נעמט זיך די פרוי שרייען אויף מיר:
"דו ביזט נישט וועלקאם ביי אונז, נעם דיין גארביטש און גיי פון דא! אלע זענען שוין
אנגעזאגט געווארן צו שטיין ווייט פון דיר, און נישט עפענען פאר דיר דעם טיר!"

כאטש וואס איך האב זיך אביסל דערשראקן, האב איך אבער געטון דאס וואס דער
ראש ישיבה לערנט אויס, איך האב געשמייכלט, זיך אנטשולדיגט, און געגאנגען ווייטער
צו אן אנדערע הויז. אבער ווי נאר איך בין אנגעקומען צום קומענדיגן הויז, איז מיר גוט
געווארן, דער איד עפנט אויף די טיר, און אנשטאט אויסהערן וואס איך האב צו זאגן,
נעמט ער ארויס זיין טעלעפאן, ער מישט און מישט, און ער ווייזט מיר א בילד פֿרעגנדיג:
"איז דאס דו?" "קען זיין" - האב איך אים געענטפערט, "אהא, ווייל די געגנט איז
אנגעווארנט געווארן נישט צו עפענען די טיר פאר דיר, ווייל דו גייסט נאך געלט פאר
'מיסיאנערן'!"

דא האב איך שוין געשפירט אז עס איז נישט אזוי פשוט ווי איך האב געמיינט, מען
איז מיר חושד דא מיט אזעלכע שרעקליכע זאכן, און נאכדעם האב איך אנגעהויבן הערן
אז זיי האבן עס פארשפרייט אויף אסאך פלעצער, און דאס האט מיר זייער וויי געטון און
פארשעמט.

כאטש איך האב זיך ברוך השם בארואיגט נאך א טאג צוויי, בין איך אבער דאך
נאר א בשר ודם און איך וואלט געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר
מתזק זיין אויף דעם.

אויך האב איך געוואלט וויסן אויב איך זאל רופן דעם איד צו דין תורה פאר'ן מיד
מבזה זיין און ארוםשיקן דעם בילד?

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת מצורע, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת
תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו ביסט נישט דער ערשטער מפּיץ וואס מען פארשעמט, און דו ביסט
נישט דער איינציגסטער מפּיץ אויף וועם מען שרייט די מיאוס'ע ווערטער

”מִסְיָאנְעֵרֵן”. דאס איז ליידער מעשׂים בְּכָל יוֹם וואס מען פארטרייבט די העלדישע מפיצים וואס גייען מיט מסירות נפש – מיט די מיאוסע ווערטער. מיינע טייערע קינדער דערציילן מיר אלץ וואס מען זאגט ביי הפצה; פון איין זייט נעמט מען אזוי שׂיין, אזוי ווארעם, מענטשן דערקוויקן זיך מיט די חיזוק, פון די אנדערע זייט זענען דא וואס פארשעמען און אויף וואס שרייען די שרעקליכע ווארט מישינעריס.

דער חידוש איז אז אין קראונהייטס, דארט וואוינען חסידי חב"ד, ביי זיי איז דאך די זעלבע ווי ביי אונז, זיי זענען דאך עוסק אין פוצו מעינותיך חוצפה, זיי טוען דאס זעלבע פון ברסלב; ביידע חסידות'ער האבן אלץ עוסק געווען אין הפצה, פארשפרייטן תורה וחסידות, דער חידוש איז אז דארט זאל מען שרייען די מיאוסע ווארט מישינעריס.

ברסלב און חב"ד האבן זיך אלץ זייער ליב געהאט, עס איז דא אזויפיל מעשיות ווי ברסלב אין חב"ד זענען געווען אזוי נאנט, זיך אלץ ליב געהאט; מן הסתם דער וואס האט געשריגן אויף דיר און געמאכט די גאנצע מעשה איז א דערביטערטער מענטש, און היינט איז א שנעלע וועלט, אין איין מינוט קען מען פארשעמען א צווייטן מסוף העולם ועד סופו.

פאר ברסלב'ע חסידים איז בזיונות א הון רב, מען קומט אפ אזויפיל שלעכטס דורך בזיונות. דעריבער בעט איהן דיר זייער זאלסט זיך נישט צעברעכן, דו גיי ווייטער מיט די הייליגע ספרים, שטעל זיך נישט אפ פאר קיינעם, און ווען דו כאפסט א בזיון זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף אלעס; בזיונות לייטערט אויס דעם מענטש, עס איז שטערקער פון תעניתים און סיגופים – די גרויסע עבודות פון צדיקים, מען דארף נאר אבער האבן אסאך כח צו קענען פארנעמען בזיונות, אויב מען דערהאלט זיך – ווערט מען אינגאנצן אויסגעלייטערט.

דער א מעשה וואס מוהרא"ש דערציילט, אין שטאט פרימישלאן האט געוואוינט א צדיק מיט'ן נאמען רבי מענדעלע פרימישלאנער זכותו יגן עלינו, ער איז געווען א תלמיד פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו. דארט אין שטאט האט אויף געוואוינט א שניידער וואס פלעגט אים זייער

אסאךּ מצער זיין און פארשעמען יעדן טאג אן אויפהער. רבי מענדעלע האט מקבל געווען די בזיונות באהבה.

איינמאל איז דער בעל שם טוב אנגעקומען אין פרימישלאן, זיין תלמיד רבי מענדעלע האט אים אויפגענומען מיט פרייד, און געמאכט פאר אים א גרויסע סעודה. פאר די סעודה האט רבי מענדעלע געבעטן פונעם שניידער: "יעצט איינמאל בעט איך דיר זאלסט מיר נישט פארשעמען פאר מיין רבין, און אויב דו וועסט מיר דאס נישט צוליב טון, וועל איך מוזן צושפארן די טיר, און דיר נישט אריינלאזן".

דער שניידער האט זיך ארוםגעדרייט און געזוכט א וועג אריין, ביז ער האט געטראפן איין קליין פענסטערל וואס איז געבליבן אפן, און ער האט אנגעהויבן אריינצושרייען מיט קולות אויף רבי מענדעלע, אלע מיני בזיונות, און רבי מענדעלע איז געווארן זייער פארשעמט דערפון.

ווען דער בעל שם טוב האט געפרעגט וואס דאס מיינט, האט ער דערציילט: "דאס איז דער שניידער פון שטאט, וואס פארשעמט מיר יעדן טאג. איך בין עס אייביג מקבל באהבה. אבער היינט האב איך אים געבעטן ער זאל מיר נישט פארשעמען פאר מיין רבין, אבער ער האט דוקא יא געוואלט מיר פארשעמען".

האט דער בעל שם טוב געזאגט: "הללואי וואלט איך געהאט אזא מענטש וואס זאל מיר פארשעמען יעדן טאג, אזוי ווי דו האסט זוכה געווען", ווייל די גרויסקייט פון איינעם וואס ליידיט בזיונות, קען מען גארנישט אפשאצן.

דער רבי האט אונז געלערנט: "ענדערש זיין פון די נרדפים, ווי איידער זיין פון די רודפים". ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת פח:): "הנעלבים ואינם עולבים", די וואס ווערן פארשעמט און זיי פארשעמען נישט צוריק, "שומעין חרפתם ואינן משיבין", זיי הערן ווי מען שענדט זיי און ענטפערן נישט, "עושים מאהבה ושמים ב'סורים", זיי דינען דעם אייבערשטן מיט ליבשאפט און פרייען זיך מיט אלעס וואס דער אייבערשטער שטראפט זיי, אויף זיי זאגט דער פסוק (שופטים ה, לא): "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו",

לְעֵתִיד לְבוֹא וְעוֹן מְשִׁיחַ וְעוֹט קוֹמְעֵן וְעוֹלָן זַי שְׁיִינְעֵן דְרִי הוֹנְדְּעֶרְט און דְרִי
און פֶּעֶרְצִיג מָאל שְׁטְעֶרְקֶער ווי די זון שְׁיִינְט יַעֲצֹט.
אַ פֶּרִיילִיכֵן לִיכְטִיגֵן שְׁבֶת.

...

זאל אײך רעדן צו מיין טאטע ער זאל אויפהערן טשעפען מיין
מאמע ?

שאלה :

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

דער מצב ביי מייע עלטערן איז ליידער זייער שווער, מיין טאטע טרעט זייער שטארק
אויף מיין מאמע, ער טוט איר וויי מיט זייער שווערע ווערטער, ער טשעפעט איר אויף
יעדע קלייניקייט וואס שטימט נישט אין שטוב, און דאס גלייכן, זייער אסאך מאל וויינט
זי פון דעם.

אײך ווייס אז אײך טאר זיך נישט אריינמישן, אבער מיט דעם אלעמען, מיין אײך אז
אויב אײך וועל אים זאגן, וועט דאס אביסל גרינגער מאכן; מעג אײך דאס טון?
יישר פח

תשובה :

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שְׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת מְצוֹרַע, שְׁבֶת הַגְּדוֹל, ז' נִסָּן, שְׁנַת
תּשפ"ב לְפָרְט קָטָן
לְכַבֹּד ... נְרוֹ זְאִיר

אײך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חס ושלום, דו זאלסט גארנישט זאגן פאר דיין טאטע; שטיי אין דער
זייט, מיש זיך נישט אריין.

דו רעד שייין צו דיין מאמע, העלף איר, שטיי איר צו איר האנט, אין די
זעלבע צייט זיי מכבד דיין טאטע מיט די גרעסטע מאס כבוד, און בעט דעם
אייבערשטן עס זאל זיין שלום אין שטוב, עס זאל זיין ליבשאפט צווישן זיי.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דארף מען יא אכטונג געבן אויף קליידער, אדער נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט אין די מעשה פונעם בעל תפלה (ספורי מעשיות, מעשה יב): "און אויף קליידער האבן זיי גארנישט געקוקט, ווי מען גייט גייט מען", מיר ווייסן דאך אז דער רבי האט יא זייער מקפיד געווען אז מען זאל גיין נאר מיט ריינע און גאנצע קליידער, נישט גיין צעריסן און שמוציג?

יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי א', ט' ניסן, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש איז מסביר (נהרי אפרסמון שם) אז דאס איז וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ק): "ותתפֿשהו בבגדו", שהבעל דבר והסֿטרא אחרא תופֿסת את האדם בבגדו, דהינו שמטריד אותו בטֿרדת בגדיו ומלבושיו", דער יצֿר הרע פֿארנארט דעם מענטש מיט זיינע קליידער, ער מאכט אים פֿארנומען מיט די קליידער, "פי טֿרדת הצֿטרכות מלבושים ובגדים של אדם הם מבלבלין מאד את האדם ומונעים אותו על ידי זה מעבודת השם יתברך", דאס נעמט אוועק דעם מענטש פֿון לערנען, דאווענען און דינען דעם אייבערשטן, מען ווערט פֿארנומען מיט די קליידער. "וזהו ותתפֿשהו בבגדו", דאס איז וואס שטייט ביי יוסף הצדיק, דער יצֿר הרע האט אים געוואלט כאפֿן אין זיין געז דורך זיינע קליידער, "אך מי שהוא בעל נפש ולבו חזק בה', אינו משגיח גם על זה, אף על פי שאין לו בגד ללבש, אף על פי כן אינו מטריד עצמו בזה ואינו רוצה להניח עצמו לבלבל בזה", אבער ווער עס וויל דינען דעם אייבערשטן - דער קוקט נישט אויף די זאכן, אפֿילו ער זאל נישט האבן קיין קליידער - ווערט ער נישט אפֿגעשוואכט פֿון דינען דעם אייבערשטן, דאס שטייט ביי יוסף הצדיק (בראשית לט, טו-טז): "וינח בגדו

אַצְלָה וַיִּנָּס", וְכוּ', עַר הָאֵט אַיִבְעַרְגֶּעלאָזט די קליידער, עַר הָאֵט נישט געקוקט אויף דעם, עַר הָאֵט געדינט דעם אייבערשטן.

מָען דאַרף גיין אָנגעטון זויבער ריין, אויף דאַרף מָען אַכטונג געבן נישט גיין מיט צעריסענע קליידער, אָבער נישט אַריינטון דעם קאפּ אין וויאזוי צו גיין אָנגעטון, מיט וואס פאַר אַ קליידער, נאַר זיך אַריינטון אין תּפֿלָה, אין שירות וְתשׁבֿחות צום אייבערשטן; נאַר דאס איז דער תּכֿלִית. אַ כֶּשֶׁר'ן פֿרייליכן יום טוב.

...

איש אמונות

מסדר זיין די שיעורים אין ארץ ישראל

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, י"א אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

בנוגע געבן א שיעור אין חיפה; ביטע רעדן מיט די גבאים אין ירושלים.
נישט אז איך דארף גבאים, נאר אז אלע זאלן זיין צופרידן - דארף זיין א
סדר.

פון איבעראל בעט מען מיר צו קומען רעדן די עצות פון רבי'ן, נישטא
קיין צייט אין די צוויי טעג צו זיין אין אלע שטעט; זיי זענען מסדר יעדע
מאל צו זיין אין אן אנדערע שטאט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

רעדן זיין צום מאן, אפילו ווען מען איז אין א שלעכטע גוסטע
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, י"א אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי', ליבערטי

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אזוי איז אויף ביי אנדערע פרויען, אין די טעג וכו' - ווערט מען
טרויעריג; עס זענען דא פרויען וואס אין די טעג פירן זיי זיך נישט אויף זיין
צום מאן וכו'.

מֵעַן דַּאָרף אַסאַךּ בַּעטן דָּעם אַייבֶּערִשְׁטן מֵעַן זאַל רַעדן שײַן צום מאַן,
און אַז מֵעַן איז אין אַ שְׁלֵעכְטע גוּסְטע - זאַל מֵעַן דָּאס נישט וואַרפֿן אויפֿן
מאַן.

אַייער מאַן איז זײַער אַ ווייכער, זײַער אַ גוטער; געבט אַכטונג, רעדט
צו אים שײַן; אַז מֵעַן רעדט שײַן, מֵעַן פאַרטראַגט זיך - זעט מֵעַן גרויסע
ישועות.

דער אַייבֶּערִשְׁטער זאַל העלפֿן איר זאַלט האַפֿן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

שְׂטאַרק זיך מיט אַמונָה, זיי נישט דערשַׂראַקן

בְּעִזְרַת ה' יתְּבַרֵךְ - יום ה' פֿרשֶׁת שְׁמִינִי, כ"א אָדר ב', שְׁנַת תשפ"ב לִפְרֵט קָטָן
לְכַבֵּוד מִיין לִיבֶּער ... גַּרוּ יֵאִיר

איך שְׂרִיב דיר פֿון אַרץ ישׂראֵל. מיר זענען היינט געווען ביי מקומות
הַקְּדוּשִׁים; קָבֵר שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, קָבֵר רַחֵל, מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה, אור החיים
הַקְּדוּשׁ, רֶש"ש און קָבֵר שְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק. איך האב געפֿעטן פֿאַר דיר בִּפְרִטִיּוֹת,
האַבֶּרְךָ שְׁבִתִּי מאַרקוס האט מיטגעשִׁקט אַלע נַעֲמָן וְכוּ', איך האב אַסאַךּ
געפֿעטן. ביים אור החיים הַקְּדוּשׁ און ביים רֶש"ש האב איך נישט געקענט
בעטן פֿאַר דיר בִּפְרִטִיּוֹת, עס האט שְׂטאַרק גערעגנט.

שְׂטאַרק זיך מיט אַמונָה, זיי נישט דערשַׂראַקן, האב אַמונָה; דער
אַייבֶּערִשְׁטער וועט דיך נישט פאַרלאַזן. נעם אַרײַן אין דיר דעם אַייבֶּערִשְׁטן,
דער אַייבֶּערִשְׁטער וואַרט דו זאַלסט רעדן צו אים, דו זאַלסט אים בעטן
בִּפְרִטִי פֿרִטִיּוֹת.

אויף זאַלסטו דאַנקען דעם אַייבֶּערִשְׁטן, וועט זיך עפֿענען טויערן פֿון
ישועות.

איך בענק נאך דיר.

...

דאנך דעם אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער געבן נאך גוטס

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תזריע-החודש, כ"ט אדר ב', שנת
תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מין טייערער חבר ... גרוי איר

איך האף דו שטארקסט זיך מיט דיין הייליגע ארבעט פון מגלה זיין פאר
די וועלט דעם רבינ'ס עצות, די חיזוק פון רבי'ן.

דא האסטו א מעשה פאר קינדער עצות אמונה פאר קומענדיגע וואך:

טייערע קינדער, עס קומט שוין דער הייליגער יום טוב פסח, מען רוימט
שוין אויס די חמץ פון אלע שטובער און מען קויפט איין פיינע עסן און גייע
קליידער פאר די הייליגע יום טוב פסח.

אבער ביי רבי נתן אין שטוב איז גארנישט דא, רבי נתן דער גרויסער
תלמיד פון רבי'ן האט נישט קיין געלט אויף פסח; די קינדער וויינען און
שרייען: "טאטע וואס וועט דא זיין?" "טאטע מיר האבן גארנישט אויף
פסח!"

קינדער, איר מיינט אז רבי נתן איז געווארן צעבראכן? וואס טראכט
איר, איר מיינט רבי נתן איז געווארן דערביטערט? גיין, חס ושלום! א
ברסלב'ער חסיד געבט נישט אויף, ער גלייבט אז דער אייבערשטער וועט
אים העלפן, רבי נתן האט געגלייבט אז ישועת ה' פהרף עין, אט קומט די
ישועה.

מען שטייט שוין צוויי טעג פאר דעם הייליגן יום טוב פסח און עס איז
גארנישט דא אין שטוב... די טאכטער קומט אריין און וויינט: "טאטע, שוין
צוויי טעג פאר פסח, וואס וועט דא זיין? מיר האבן גארנישט אויף יום
טוב!" "רבי נתן פּרעגט איר: "עס איז טאקע גארנישט דא?" "זאגט זי: "מיר
האבן נאר וואסער, אויסער וואסער האבן מיר גארנישט!" דער הייליגער
רבי נתן שרייט אויס הויף: "שפּוח אייבערשטער וואסער אויף פסח איז דא!
איך דאנך דיר אייבערשטער אויף די וואסער, פארנוואס זאגסטו עס איז
גארנישט דא? עס איז דאך דא וואסער! לאמיר דאנקען דעם אייבערשטן
אויף וואס מיר האבן - וועט דער אייבערשטער מאכן גרויסע נסים."

אזוי איז טאקע געווען, פלוצלונג עפנט זיך די טיר, א איד איז געקומען מיט א אנגעפילטע וואגן מיט עסן, טרינקען און וואס נישט. רבי נתן איז געווארן אזוי פרייליך, ער האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "איר זעט די נסים וואס דער אייבערשטער טוט? לאמיר ווייטער דאנקען דעם אייבערשטן - וועט דער אייבערשטער טון נאך נסים".

טייערע קינדער, וואס לערנען מיר זיך ארויס פון די מעשה? נישט אויפגעבן ווען מען איז אין א צרה, נאר זוכן דאס גוטס און דאנקען דעם אייבערשטן אויף דעם, וועט דער אייבערשטער אונז געבן נאך גוטס. מאך א בילד ווי מען זעט א גרויסע פאס וואסער און א איד זיצט מיט א שמיכל און ווייזט מיט די הענט ארויף, אזוי ווי ער זאגט: "שכח אייבערשטער!" בשעת זיין פנים קוקט אויף די וואסער, און ווי א מיידל וויינט מיט די הענט אויסגעשטרעקט אז עס איז גארנישט דא. א פרייליכן שבת און א גוטן חודש.

...

די משניות וועט דיר באגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט

בעזרת ה' יתברך - ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן טייערער ... גרף זאיר

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו לערנסט משניות און דו האסט יעצט זוכה געווען צו מסיים זיין צום דריטן מאל ששה סדרי משנה. דאס וועט דיר באגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דיין ראש ישיבה.

...

גיי נישט אהיים נאר אויב דו ביסט אפגעהיטן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת מצורע, ב' ניסן, שְׁנַת תשפ"ב לפֿרט קטן
לקבֿוד ... גרו יאיר

אויב דער מניול איז דארט - זאלסטו נישט אהיים גיין. געב אכטונג
אויף זיין לעבן, דו ביסט יונג, ער וועט דיר הרג'ענען זיין לעבן.
עס איז מיר א וואונדער אז זיינע עלטערן נעמען זיך נישט אן פאר דיר,
זיי זענען ברוגז אויף דיר אז דו ביסט געגאנגען צו די פאליציי; ווי קען זיין
אזא זאך, עלטערן זאלן לאזן זייער קינד גע'שחט'ן ווערן השם ישמרינו? !
גיי נישט אהיים נאר אויב דו ביסט אפגעהיטן.

...

מען מעסט א מענטש לויט וואס ער וויל און בענקט צו זיין

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת מצורע, ב' ניסן, שְׁנַת תשפ"ב לפֿרט קטן
הפלה ... תחי'

אז איר ווילט זיין גוט, איר ווילט זיין וואויל - זענט איר גוט און וואויל;
ווייל מען מעסט נישט דעם מענטש לויט זיינע מעשים וואס ער טוט, מען
מעסט דעם מענטש לויט זיינע רצונות, מען קוקט וואס דער מענטש וויל
זיין, וואס דער מענטש בענקט צו זיין; ווער עס וויל זיין גוט, ווער עס בענקט
צו זיין וואויל - דער איז זייער חשוב אויבן אין הימל.

הערט זיך אויף צו צעברעכן, קלאפט זיך נישט אראפ, טאנצט איבער
אלעס וואס איר האט געטון ביז אהער, הויבט אן א נייע בלעטל אין לעבן.
איר גייט יעצט צו אייער חתונה, פארגעסט וואס איז געווען ביז אהער. דער
הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר א חתן (חיי מוהר"ן, סימן תקפו) חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (פתובות יז): "כיצד מרקדין לפני הפלה", דער רבי האט
אים דאס מסביר געווען: "כיצד מרקדין ומדלגין על מה שהיה לפני הפלה,
הינו לפני החתונה", מרקדים איז טייטש טאנצן און שפרינגען, מען דארף
איבערשפרינגען וואס איז געווען פאר די חתונה; א חתן און פלה דארפן
פארגעסן די גאנצע עבר, מען דארף אנהויבן פונדאסניי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מישט נישט אריין קיינעם אין אייער לעבן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מצורע, ב' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוהרא"ש זאגט מען זאל נישט פרעגן וואס עס גייט זיין וכו', וועגן עין
הרע.

אז איר האט יא געפרעגט און איר וויסט וואס עס גייט זיין וכו' - זאלט
איר נישט רעדן פון דעם מיט קיינעם; דאס רעדט מען נישט אפילו מיט
עלטערן.

נעמט א תהלים און בעטס דעם אייבערשטן יעדן טאג אז אלעס זאל זיין
גוט און גרינג.

מישט נישט אריין קיינעם אין אייער לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיט'ן צופיל מקרב זיין, קען מען יענעם מרחק זיין

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ...

מוהרא"ש שרייבט איינעם א בריוו: "אז ביי דיר האט אויפגעשיינט דעם
רבינ'ס אור, דו זעסט נאר ליכטיגקייט, - דו ווילסט לויפן שרייען אין גאס
אזוי ווי רבי נתן האט געוואלט טון, ער האט געוואלט לויפן שרייען 'ווי קען
מען שלאפן, ווי קען זיין אז דער רבי איז דא און קיינער וויסט נישט וכו'
וכו? !' ביז דער רבי האט אים געזאגט, 'שטיי דא, דו וועסט נישט פועל'ן -
מינט נאכנישט אז דאס האט אויפגעשיינט אויך פאר זיין ווייב; מוהרא"ש

שְׂרִיבֵט יַעֲנֵם: "גַּעֲב אַכְטוֹנֵג ווי אַזוי דו רַעֲדֶסט מיט דײַן ווייב, דו זאַלסט איר נישט מער מרחק זיין".

דאס זעלבע זאג איף אייף: "אַז בײַ אײַך בְּרַעַנט אַ פֿײַער, איר בְּרַעַנט מיטן רביין, מײַנט נאַכנישט אַז אײַער מאַן האַלט דאַרט"; בַּעַט אײַך אײַך, מאַכט אים נישט מְשׁוּגָע, איר מאַכט נאַר אַ חוֹרְבֵן; ווייל די וועג ווי אַזוי איר רַעֲדֶט צו אים וועט אים נאַר מרחק זיין. דאַנקט דעם אײַבערשטן אַז ער איז שוין אַביסל מְקוּרָב, גַּעֲבֵט אַכְטוֹנֵג אים נישט צו דער־ווייטערן.

...

געב גוטע ווערטער פאר דיינע ארבייטער

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פּרַשַׁת מְצוֹרָע, ג' ניסן, שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... גְרוֹ זְאִיר

אַז דו ביסט צופּרִידן פון אַן אַרְבַּעטער - זאַלסטו אים דאס זאַגן, מָעַן מוז זאַגן פאַר אַ גוטע אַרְבַּעטער: "אײַך בײַן צופּרִידן פון דיר", "דו טוּסט גוט". עס איז אַ רַחֲמָנוּת אויף אַרְבַּעטער וואס אַרְבַּעטן בײַטער שְׁוֹעֵר, און זיי ווייסן נישט צי מָעַן איז צופּרִידן פון זיי אָדער נישט, זיי דרײַען זיך אַרום מיט פֿײַגלעך אין קאַפּ.

רוב בעלי בתים מאכן דעם טעות, מָעַן זאַגט נישט פאַר גוטע אַרְבַּעטער: "אײַך בײַן צופּרִידן פון דײַן אַרְבַּעט", און אַפֿילו די וואס זאַגן - זאַגן נישט גענוג; מָעַן האט מוֹרָא אַז אויב מָעַן וועט זאַגן אַז מָעַן איז צופּרִידן - וועט מָעַן בַּעַטן אַ גרעסערע געהאַלט; דאס איז נישט ריכטיג, געהאַלט צאַלט מָעַן וויפיל עס קומט פאַר אַזאַ אַרְבַּעט, און גוטע ווערטער מוז מָעַן געבן.

אַזוי אויף, אויב זענען דא אַרְבַּייטער וואס טוען נישט די אַרְבַּעט - זאַלסטו זיי זאַגן. זאַג עס שײַנערהייט, זאַג פאַר'ן אַרְבַּעטער: "אײַך האב גאַרנישט שְׁלַעכְטס אויף דיר פּרִיוואַט, אָבער די אַרְבַּעט טוּסטו נישט", און אַז יענער מאַכט זיך נישט וויסנדיג - שיק אים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.

פאַרליר זיך נישט, דער אײַבערשטער וועט מאַכן מיט דיר גרויסע ניסים.

...

רעדט מיט חבר'טעס פון נארמאלע זאכן, נישט פון חלומות און
דמיונות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

רעדט מיט חבר'טעס וואס רעדן נארמאלע זאכן, די וואס רעדן פון
חלומות און דמיונות - די וועלן אייך אריינארפן אין טפשות.

איר ווייסט זיכער וואס רבי נתן פלעגט זאגן ווען מען איז אים געקומען
דערציילן חלומות: "זאגט מיר וואס איר טראכט ווען איר זענט אויף",
אנשטאט רעדן פון דמיונות, חלומות און חזיונות רעדט פון קלארע זאכן;
אז מען חלומ'ט זיך פון צדיקים - איז דאס פאר זיך אליינס גוט, דער רבי
האט זייער אויסגעלויבט דער וואס זעט אים אין חלום וכו', אבער דערציילן
פאר אנדערע איז טפשות.

עס איז דא גענוג און נאך פרויען צווישן אנשי שלומינו וואס רעדן שיינע
זאכן. פון אמונה, פון שמחה, פון התבודדות ותפלה, מעשיות פון צדיקים;
אזעלכע פרויען זאלט איר נעמען פאר חבר'טעס.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואויל איז דעם וואס שווייגט אפ אויף ביזיונות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

אז אייער שוועסטער טשעפעט אייך וועגן ברסלב, מען שפעט פון היכל
הקודש, מען העצט אויף די משפחה קעגן אייך - זאלט איר נישט צוריק
טשעפען.

דער רבי האט אויז געלערנט: "ענדערש זיין פון די נרדפים, ווי איידער
זיין פון די רודפים", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת פח:): "הנצלבים

ואינם עולכים", די וואס ווערן פארשעמט און זיי פארשעמען נישט צוריק, "שומעין חרפתם ואינן משיבין", זיי הערן ווי מען שענדט זיי און ענטפערן נישט, "עושים מאהבה ושמים ביםורים", זיי דינען דעם אייבערשטן מיט ליבשאפט און פרייען זיך מיט אלעס וואס דער אייבערשטער שטראפט זיי, אויף זיי זאגט דער פסוק (שופטים ה, לא): "ואוהביו פצאת השמש בגבורתו", לעתיד לבוא ווען משיח וועט קומען וועלן זיי שיינען דריי הונדערט און דריי און פערציג מאל שטערקער ווי די זון שיינט יעצט.

מוהרא"ש דערציילט, אמאל איז דער טשערינער רב זכרוננו לברכה געגאנגען מיט איינעם פון אנשי שלומינו צום הייליגן רבינ'ס ציון, אויפ'ן וועג איז געקומען א מתנגד און געווארפן אויפ'ן טשערינער רב א שטיק צואה. דער טשערינער רב איז געגאנגען מיט א שיינע זיידענע בעקיטשע און די בעקיטשע איז אים פארשמירט געווארן, ער האט זיך אבער נישט וויסנדיג געמאכט פון דעם, ער איז ווייטער געגאנגען פאליו לא הי'. דער אנדערער וואס איז מיטגעגאנגען מיט'ן רב האט זיך אויסגעדרייט צום מתנגד און געשריגן אויף אים "שגז, שעם זיך, דרך ארץ!" און דער מתנגד האט צוריקגעשריגן וכו', האט דער טשערינער רב אים אנגעכאפט און געזאגט: "שווייג, דאס איז דאך אונזער זאך, דער רבי האט אונז געלערנט מיר זאלן שווייגן", און ער האט צוגעלייגט: "אויב א מענטש שווייגט אפ אויף בזיונות איז ער זוכה צו גאר שיינע זאכן אויף די וועלט".

וואויל איז דעם וואס שווייגט אפ אויף בזיונות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ביי דינע עלטערן אין שטוב זאלסטו זיך פירן אזוי ווי זיי ווילן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קריג זיך נישט מיט דיינע עלטערן, ביי זיי אין שטוב זאלסטו זיך פירן אזוי ווי זיי ווילן. דו קענסט גיין אין ישיבה מיט א הוט און רעקל, און אויך ווען דו וועסט חתונה האבן וועסטו גיין מיט א הוט און רעקל; יעצט ווען דו ביסט ביי זיי אין שטוב זאלסטו זיך נישט קריגן מיט זיי.

אויך אז עס שטערט דיינע עלטערן ווען דו ברענגסט אהיים אזויפיל ספרים - זאלסטו נישט אהיים ברענגען אזויפיל ספרים, האלט דיינע ספרים אין ישיבה און נאך דיין חתונה וועסטו האבן א שיינע ספרים שטוב אנגעפולט מיט ספרים.

אז דו וועסט זיך פירן מיט דרף ארץ צו דיינע עלטערן, דו וועסט רעדן צו זיי אזוי ווי מען רעדט צו א רבי, מיט גרויס דרף ארץ; דו וועסט זיך נישט טענה'ען מיט זיי - וועלן זיי אויך מקורב ווערן צום הייליגן רבין.

דער עיקר זאלסטו זיך שטארקן מיט'ן לערנען אויפ'ן סדר דרף הלימוד פון רבין (פמוכא בשיחות הר"ן, סימן עו), דער רבי זאגט דארט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד, ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער כסדרן, און מען וועט פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל, איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל", עיין שם.

אויך זאלסטו זיך מתבודד זיין. זוף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט

און רעד זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן אויף דיין שפראך, אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך וויל ארויסקומען אין שטעטל צו זיין ביי דיין סיום הש"ס

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן א בריוו פון דיין מאמע תחי', זי שרייבט אז דו ביסט זייער וואויל, דו העלפסט איר; דו העלפסט יעדן איינעם אין שטעטל, אלע זענען זיך מחי' מיט דיר; דו האסט גאלדענע מידות.

זי שרייבט אז איינער פון דייע געשוויסטער האבן זיך אנגעגאסן מיט זיפיעג וואסער און דו האסט גארנישט צוריק געטון, דו ביסט ווייטער געווען פרייליך; איך פריי זיך זייער צו הערן די שיינע זאכן אויף דיר.

איך ווארט דו זאלסט מיר מודיע זיין ווען דו ווילסט מאכן די סיום הש"ס; איך וויל ארויסקומען אין שטעטל צו זיין ביי דיין סיום הש"ס.

איך בעט דיר זייער זאלסט יעדן טאג אביסל גיין אין פעלד רעדן צום אייבערשטן. יעצט ווען דו ביסט יונג, אז דו וועסט דאס טון יעדן טאג - וועט דאס ווערן א חלק פון דיין לעבן, עס וועט דיר זיין גרינגער צו טון דיין גאנץ לעבן; א לעבן מיט רעדן צום אייבערשטן - איז אן אנדערער לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עס איז נישט פדאי צו ארבעטן אויף א פלאץ וואו מען האט

נסיונות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט א גוטע ריינע פרנסה, בלייב מיט די פרנסה נקייה וקלה; עס איז נישט פדאי צו גיין ארבעטן מיט מיידלעך פאר נאך געלט, עס וועט דיר זיין ביטער שווער, וועסט זיך דארפן רייסן צו זיין אפגעהיטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא כט:): "הרהורי עבירה קשים מעבירה", טראכטן פון עבירות איז ערגער פון טון עבירות; וואס פעלט דיר אויס די קאפ וויי.

בענטש ברכת המזון דוקא פון א בענטשער, נישט אויסנווייניג - וועסטו האבן פרנסה בריוח. מוהרא"ש פלעגט זאגן אז דאס איז א סגולה פאר עשירות, און ער פלעגט זאגן אז דאס וואס ער האט זוכה געווען צו זיין גרויסע עשירות - איז נאר ווייל ער האט זיך צוגעוואוינט נאך פון אלס בחור צו בענטשן אינעווייניג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארשפרייטן די זיסע וועג פון רבי'ן פאר די גאנצע וועלט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מצורע, ג' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר, לעיקוואד

איף האב אזוי הנאה יעדעס מאל דו לאזט מיר איבער אן הודעה אז דו לערנסט און דו ביסט מסיים מסכתא נאך מסכתא, דאס איז ממש מיין גאנצע חיות.

באזונדער האב איך הנאה אז דו גייסט הפצה, דו פארשפרייטסט די הייליגע ספרים, קונטרסים און גליונות - אין לעיקוואד; נישטא קיין

גְרַעסֶעֶרע זאך בייס אייבערשטן ווי עוסק זיין אין הפצה, פארשפרייטן די זיסע וועג פון רבי'ן פאר די גאנצע וועלט אז אלע זאלן זיך קענען צוריקקערן צום אייבערשטן.

בנוגע קומען קיין לעיקוואד געבן א שיעור; איך דארף זען אויב עס איז נאך שייך צו קומען פאר יום טוב פסח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מאכט נישט קיין שאדן פאר אייער אייגענע שטעטל

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מצורע, ד' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש תושבי ברסלב ליבערטי, ה' עליהם יחיו

איך האב געצאלט שווערע צענדליגער טויזנטער דאלער צוצושטעלן פארקינג ארום די שול, מען זאל נישט פארקן די קארס אויפ'ן ראוד; איך ווייס נישט וויפיל איז די שיעור זיך צו בעטן ביי אנשי שלומינו מען זאל פאלגן און נישט פארקן אויף די ראוד. יעדעס מאל מען שטעלט אפ די קאר אויפ'ן ראוד מאכט איר מיר שאדן, און איר מאכט זיך אליינס שאדן.

נעכטן איז געווען א מיטינג ביי די טאון, מיר ווארטן צו באקומען רשות צו קענען בויען נאך הייזער אין שטעטל און נאך זאכן וואס מיר דארפן רשות, און זיי שטעלן אונז אונטער פיסלעך א גאנצע צייט, זיי טענה'ען אז מיר פאלגן נישט, מיר שטערן די געגנט מיט די טרעפיק ביים שול.

אויף האט איינער אראפגעבראכן די סינס וואס זיי האבן געלייגט: "נישט פארקן" - דאס רעגט זיי אויף, דאס ברענגט מיר זאלן נישט קענען באקומען רשות אויסצוברייטערן די שטעטל.

איך ווייס נישט וואס צו זאגן, איך ווייס נישט וואס צו שרייבן; איך בעט נאכאמאל: "מאכט מיר נישט שאדן". איך האב ממנה געווען א אינגערמאן וואס פון היינט און ווייטער וועט ער פארקלעבן די פענסטערס פון די קארס

וואס וועלן פארקן אויפ'ן ראוד, און אז דו וועסט וועלן וועסטו מיך קענען
רופן צו דין תורה.

איך שפעם זיך אז איך דארף סטראשען, עס העלפט שוין נישט בעטן.

...

שיק מיר נישט סתם אימעילס, עס נעמט אַוועק מיין טייערע

צייט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מצורע, ד' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב דיר שוין איינמאל געבעטן זאלסט מיר אויפהערן שיקן
אימעילס; מילא דו ווילסט עפעס פֿרעגן, א שאַלה, אן עצה - וועל איך זיך
פֿרייען דיר צו ענטפֿערן, אָבער דורך סתם שיקן אימעילס גנב'עסטו אַוועק
מיין צייט.

איך האב דיר שוין געבעטן אין אַרץ ישראל זאלסט אויפהערן.

...

פאלגן דעם רבי'ן און זיין פֿרייליך

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי פֿרייליך, גענוג געווען מיט די עצבות ומרה שחורה; שוין גענוג
געדאָגה'ט וואס גייט זיין, יעצט איז צייט צו זיין פֿרייליך.

דו וויסט אז דער רבי איז געווען שטענדיג זייער ערנסט, דאך האט דער
רבי געזאָגט (חיי מוה"ר, סימן רלה): "מהנגלות שלי אין אתם צריכים ללמוד",
איר זאלט זיך נישט אפֿלענען פון דעם וואס איר זעט ביי מיר פון אינדרויסן,
דער רבי פֿלעגט אַרומגיין מיט א צעבראָכנקייט, דער רבי האט געזאָגט: "אין
אתם צריכים ללמוד מזה, רק להיות בשמחה תמיד", פון דעם זאלט איר זיך

נישט אפּלערנען, נאר איר זאלט זיין פרייליך; דארפן מיר פאלגן דעם רבי'ן
און זיין פרייליך.

איך האף צום אייבערשטן צו זיין יום טוב פסח אין קרית ברסלב מיט
אנשי שלומינו, ערב פסח וועלן מיר באקן מצות אינאיינעם אינעם נייעם
מצה בעקעריי. איך וועל דיר מודיע זיין די זמנים פון חול המועד ווען עס
וועט זיין שיעורים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מען הויבט אן פארשטיין אז עס איז נאר דא דער באשעפער
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

מען קומט שוין נענטער און נענטער צום יום טוב פסח, מען שפירט
שוין דעם יום טוב; בפרט די וואס זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן. דער רבי
זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קלב): "אם הוא מקשר להצדיק", אויב א מענטש
איז מקושר צום צדיק, "יוכל להרגיש קדשת יום טוב", קען ער זוכה זיין צו
שפירן די הייליגקייט פון יום טוב; מען הויבט אן פארשטיין נישטא
גארנישט - נאר דער אייבערשטער, נישטא "איך", "זיך", "מיד" - עס איז דא
דער באשעפער; ער פירט אלעס, ער מאכט אלעס, ער טוט אלעס; נאר צו
אים דארף מען זיך ווענדן בעת צרה'.

מארגן וועט זיין דער שיעור ווי געווענליך, קומענדיגע וואך וועט די
שיעור זיין מיטוואך אנשטאט דאנערשטאג; דאנערשטאג איז ליל בדיקת
חמץ.

אז דו ביסט א בכור - קענסטו שוין אנהויבן לערנען א מסכתא און
אויסרעכענען צו מאכן א סיום ערב פסח, און אז דו ביסט נישט קיין בכור -
קענסטו אויך אנהויבן א מסכתא און דאס ענדיגן ערב פסח. מוהרא"ש
פלעגט אלע יארן מסיים זיין א מסכתא ערב פסח.

קויף אַ שיינע זאך פאר דיין ווייב לְכבוד יום טוב; עס איז אַ מצוה צו קויפֿן לְכבוד יום טוב אַ שיינע קלייד אָדער אַ צירונג זיי פֿרייליך צו מאַכן. דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאָלן שוין זוכה זיין צו (פֿסחים קטז): "וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; און צו (מִיכה ז, ט): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אמן.

...

אויב איז נישטא קיין שלום, איז גארנישט ווערד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן לְכבוד ... נרו זאיר, ברסלב ליבערטי

אַ גרויסן ייִשר כַּח פֿאר'ן מיר העלפֿן; נאר מיט די הילף פון אנשי שלומינו האלטן מיר דא.

עס איז נישט צום באגרייפֿן ווי שנעל די שטעטל בויט זיך, מיט אזא סייעטא דשמיא. עס פילט זיך שוין היינט אן די מקוה טהרה, איך האב באקומען בילדער ווי יעדער לייגט צו א האנט צו ענדיגן די מקוה טהרה, עס איז אזוי שייך צו זען ווי יעדער טוט, יעדער מאכט; ממש אַ מחי'.

אזוי אויך אין מצה בעקעריי. מענטשן וואונדערן זיך ווי אזוי דער שטעטל בויט זיך אזוי שייך, אזוי שנעל; נאר מיט די געטריישאפט פון אנשי שלומינו.

איך וויל אָבער זיין זייער אָפֿן מיט דיר; מיר קענסטו נאר העלפֿן אויב דו האסט נישט פיינט אנדערע אידן, אויב דו האסט אַ פיינטשאפט אויף אַ צווייטן איז מיר גארנישט אינטערעסאנט דיין הילף. איך דארף נישט קיין מוסד, קיין שטעטל, קיין חדר, קיין מצה בעקעריי, בית התבשיל, הדפסה, קיין גארנישט - אויב דאס קומט מיט פיינטשאפט.

אז אין ... שול בייסט מען זיך איינער דעם צווייטן - וועל איך טוישן מיינע פֿלענער, איך וועל בלייבן פֿסח אין וויליאמסבורג. נעכטן נאכט האט מען זיך מבזה געווען איינער דעם צווייטן, פארשטייט זיך לָשם שמים; דער

וויל העלפן די שטעטל מיט גוי'טעס - בארעךט ער דעם און יענעם, א צווייטער נעמט זיך אויס קלאר ווען מען בעט אים געלט פאר די מוסדות - אז ער געבט נישט קיין געלט אויב די געלט גייט פאר דעם און דעם פאנדערעזער; אויב איז דא פיינטשאפט - בין איך נישט דארט. ענדערש העלף מיר נישט, ענדערש זאל די גאנצע מוסד צעפאלן - אויב גייט עס נאר מיט פיינטשאפט.

...

אז דו וועסט רעדן שיינ אין שטוב, וועסטו זען גרויסע ניסים בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין בריוו. אז דו וועסט רעדן שיינ אין שטוב צו דיין ווייב - וועסטו זען גרויסע ניסים.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סט): "עקר העשירות על ידי האשה", דער עיקר עשירות איז בזכות די ווייב; אז מען איז מכבד די ווייב, מען רעדט שיינ, מען טענה'עט זיך נישט - באקומט מען גרויס שפע. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עטליכע הדרכות פאר די שטעטל, קרית ברסלב ליבערטי בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מצורע, ה' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, חבר הנהלה, ברסלב ליבערטי איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי מעגן קומען חול המועד ענדיגן מיט די וואסער טעסט, עס איז א דבר האבד; שוין אפאר יאר וואס מיר מוטשען זיך צו קענען אויפווייזן פאר די שטאט אז עס איז דא גענוג וואסער אין שטעטל, זיי זאלן לאזן בויען נאך הייזער; יעדעס מאל שלעפט זיך דאס מיט א צווייטע מעשה, יעצט אז זיי

וויילן קומען חול המועד - מעגן זיי קומען.

צווייטנס עס איז צורך רבים, אזויפיל משפחות ווארטן פאר דירות צו קומען וואוינען אין שטעטל; אז דו וועסט צושטעלן היינט הונדערט דירות - וועסטו היינט האבן הונדערט פרישע משפחות וואס ווילן קומען וואוינען אין ברוסלוב, מחנה זיין די קינדער מיט די ברוסלוב'ער חינוך.

בנוגע גיין צו די טאון בעטן זיי זאלן פאררעכטן די גאסן אין שטעטל, אנפילן די לעכער; יעצט איז נישט פדאי דאס צו טון, יעצט קומט ארויס א טובה פון די גרויסע לעכער, אזוי פארט מען נישט אזוי ווילד; עס זענען דא וואס פארן אזוי שנעל - ממש סכנת נפשות, נאר די לעכער האלט זיי אפ.

א אינגערמאן פֿרעגט אויב ער קען גיין קלאגן די שטאט נאכדעם וואס זיין קאר האט זיך צעבראכן, די רעדל איז אים אריינגעפאלן אין א לאך; זאג אים אז ער וועט פארן ווילד - וועט מען אים קלאגן, בפרט יעצט ווערט זומער, די קינדער הויבן אן שפילן - איז ממש סכנת נפשות; ענדערש זאלסטו בעטן די שטאט צו מאכן בערגלעך אפצושטעלן דאס שנעל פארן אז אונזערע קינדער און ווייבער זאלן זיין אפגעהיטן.

אויב דו ווילסט מיר ווייטער העלפן מיט'ן בויען די קהילה נעם איך זיך אויס מיט דיר א תנאי כפול ומכפל, דאס קען נאר זיין אז דו וועסט נישט ווערן באליידיגט פון קיינעם, ווער נישט באליידיגט פון אנדערע; קיינער מיינט נישט קיין שלעכטס, מענטשן טראכטן נישט וואס זיי זאגן און ווי אזוי זיי זאגן דאס, אויב מען ווערט באליידיגט פון יעדע ווארט וואס א צווייטער זאגט - קען מען נישט ארבעטן מיט מיר.

ווען איינער שרייט אויף מיר זאג איך אים גלייך צוריק: "איך האב דיר זייער ליב"; ווען איינער רעדט אויף מיר געב איך יענעם גוטע ווערטער, ווייל נאר דאס פעלט יענעם; וואלט יענער באקומען גוטע ווערטער - וואלט ער נישט גערעדט אויף אנדערע.

זאלסטו האבן א פרייליכן פסח.

...

יעדע תנועה פונעם מלמד ווערט איינגעקריצט אין די

הערצעלעך פון די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו ביסט א מלמד פאר
תינוקות של בית רבן, דו לייגסט אריין אין די קינדער אזויפיל יראת שמים
און גוטע מדות.

נישטא קיין ווערטער וואס זאלן קענען ארויסברענגען דאס גרויסקייט
פון מלמדים, עס איז א שווערע ארבעט, מען ווערט גוט אויסגעמוטשעט
פון רעדן און רעדן און רעדן, מען קען צומאל שפירן ווי מען רעדט אין די
לופט אריין, אבער עס איז נישט אזוי; יעדע ווארט, יעדע תנועה פונעם
מלמד ווערט איינגעקריצט אין די הערצעלעך, אין די נשמה לעך; די זכותים
בלייבן לנצח נצחים.

א פרייליכן פסח.

...

בלייבן פארבינדן אין זאק ביים רבי'ן אויף די וועלט און יענע

וועלט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

יישר פח פאר'ן צאמנעמען געלט פאר די מלמדים און טיטשערס זיי צו
קענען באצאלן, א גאנץ יאר און יעצט פאר פסח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט בלייבן פארבינדן אין זאק ביים
רבי'ן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; מיר זאלן ווייטער האבן די זכך
משמש צו זיין דעם רבי'ן, פארשפרייטן די זיסע עצות פאר די גאנצע וועלט.

...

צוזאמנעמען און דרוקן אלע בריוו איבער חינוף הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו זאיר, ברסקל

עס וואלט געווען א גוטע זאך זאלסט זיך ווענדן צום מכוון עצתו אמונה
זיי בעטן ארויסצוגעבן אלע בריוו וואס איז געשריבן פאר מלמדים און
טיטשערס, אזוי וועסטו דאס קענען חזרן; דו מיט די אנדערע מלמדים. איר
וועט זיך קענען האלטן פריש, איר וועט זען וואס איז די מטרה פונעם חדר,
וואס איז דער ציל פון אונזערע מוסדות.

על כל פנים, ווילאנג דאס איז נישטא, קענסטו אליינס צאמנעמען אלע
בריוו וואס איך האב דיר געשריבן, און פון דינע ברידער, אויך דינע
שוועסטערס די טיטשערס; ענקער משפחה פון אנהויב ביזן סוף זענען אלע
כהנים גדולים, אלע ארבעטן אין בית המקדש, אין חינוף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת.
אפשר וועסטו דאס צאמנעמען, דרוקן און דאס חזרן, זיך אויפפרישן מיט
די חיזוק פאר מחנכים, און נאכאמאל זען וואס מיר ווילן דא פון אונזערע
קינדער.

שטארק זיך, ברענג אריין א שמחה אין תלמוד תורה. די קינדער אין
שטעטל חדר זענען קלוגע לעבעדיגע קינדער, מען דארף האבן אייזערנע
געדולד, הלל'ס געדולד צו קענען זיין מלמד.

איך האב צו דיר איין קריטיק, דו פארסט זייער שנעל אין די גאסן פון
שטעטל. מילא פארן שנעל אויפן הויפט שאסיי (היי וועי) - איז איין זאך,
און אויך א ספנה, אבער אין שטעטל איז דאך סכנת נפשות; דו קענסט דאך
הרג'ענען א קינד.

עס זענען דא אסאך וואס פארן שנעל, ווי חיות, אבער מיינע מלמדים
דארפן זיין א ביישפיל פאר אונזער שטעטל. מיינע מלמדים זענען ביי מיר
דאס טייערסטע זאך, איך בין מקפיד אז די מלמדים, די מחנכים, די
טיטשערס, אלע וואס ארבעטן פאר מיר - זאלן זיין א ביישפיל. גיין שיין
אנגעטון, צאמגענומען, ריין און זויבער. אין שטעטל איז דא בלאטע, אלע
גייען פארשמירט די שיד, אבער די מלמדים דארפן האבן אין קאר פאפיר

זיך שטענדיג זויבערן און זיך האלטן ריין, די קאר זאל זיין ריין. דאס אויפפירונג דארף זיין זייער קלאסיש; אפילו אזא זאך ווי דרייוון שגעלער ווי מען מעג, פל שפן פארן מיט רציחה ווען קינדער גייען, ווייבלעך שפאצירן - איז דאך ספנת נפשות.

ביים סדר נאכט ווען דו וועסט זאגן: "עבדים היינו לפרעה במצרים", זאלסטו דאנקען דעם אייבערשטן וואס איז געווען מיט אונז פארן מקורב ווערן צום רבין, "ועכשו קרבנו המקום..." זאלסט טאנצן, פאטשן און זינגען.

...

ארויסצוגיין פון מצרים, פון אלע ענגשאפטן און פון אלע

קטנות הדעת

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרושת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

א פרייליכער יום טוב פסח! דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין ארויסצוגיין פון מצרים, פון אלע ענגשאפטן און פון אלע קטנות הדעת. זאלסט געדענקען פונעם באשעפער, נישט אויפהערן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן און דאס קענען אריינברענגען אין אלע דינע תלמידים. א פרייליכן יום טוב פסח.

...

אריינלייגן אין קינדער א פייער, א ברען, א ליבשאפט און א

יראה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרושת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד מיינ טייערער ... גרו יאיר

נישטא קיין ווערטער צו באשרייבן דאס גרויסקייט פון א מלמד וואס לייגט אריין זיין קאפ, הארץ און מח צו מחגף זיין די קינדער לתורה ויראת

שמים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:) אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ג):
 "ומצדיקי הרבים פכוככים לעולם ועד - 'אלו מלמדי תינוקות של בית רבן'",
 אזוי ווי די שטערנס קען מען נישט ציילן - אזוי קען מען נישט ציילן די
 זכותים פון א מלמד.

האב נישט מורא צו לערנען מיט די קינדער אסאך; ווי מער מען לערנט
 מיט יונגע קינדער - אלץ מער קענען זיי פארנעמען, אלץ מער קענען זיי
 דערהייבן; לערן מיט זיי מער ווי אין אנהויב יאר, לייג אלץ צו נאך א פסוק
 חומש מיט נאך א רש"י, אויף ביים דאווענען זאלסטו צופיסליך צולייגן נאך
 א שטיקל און נאך א שטיקל.

לייג אריין אין די קינדער א פייער, א ברען, א ליבשאפט און א יראה
 צום באשעפער און צו די תורה. מען קען הערן פון די קינדער און וויסן וואס
 פאר א מלמד זיי האבן. קינדער וואס הויבן אן לערנען די גמרא און זאגן:
 "זאגט די גמרא" - דאס איז שוואכע מעשיות, וידעראום קינדער וואס הויבן
 אן זאגן: "זאגט די הייליגע גמרא", "זאגט די הייליגע פסוק" - דאס איז
 דעם מלמד'ס ווערק. קינדער וואס הויבן אויף א ספר וואס איז אראפגעפאלן
 אויף דער ערד - דאס איז דעם מלמד'ס ארבעט, קינדער וואס כאפן אן די
 שיף אן זיך וואשן די הענט - דאס איז דעם מלמד'ס ארבעט.
 שטארק זיך.

...

איך דאנק דיר פאר'ן נעמען די פולסטע אחריות אויף די חדר
 בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
 לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב
 געלויבט דעם אייבערשטן מיר האבן א תלמוד תורה וואו מיר קענען
 מחנה זיין אונזערע קינדער מיט ריינע אמונה אויפ'ן וועג ווי אזוי מיר האבן
 מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.
 איך דאנק דיר זייער פאר'ן מיר העלפן מיט'ן אראפנעמען פון מיר דעם

עול פונעם חדר, איך בין רואיג אז דו שטייסט על המשמר אויף די מלמדים זיי זאלן קומען צייטליך, עס זאל נישט זיין קיין הפקרות. האב נישט מורא צו פארלאנגען פון די מלמדים זיי זאלן זיין צייטליך, עס קען נישט זיין קיין הצלחה נאר אז עס איז דא א שטארקע סדר; אזוי אויף, אז די קינדער זאלן זיין צייטליך, דאס אלעס איז נישט מיין זארג, דאס דארף זיין דעם מנהל'ס זארג. א מנהל דארף שטיין אויף דעם אז די קינדער זאלן זיין צייטליך, אז דער זמן פון חדר הויבט זיך אן ניין אזייגער דארפן אלע באסעס און ווענס שוין זיין דארט צען צו ניין, אזוי אויף די ארבעטערס דארפן זיין ניין אזייגער אין תלמוד תורה, אין כּפּתּה; נישט אנקומען ניין אזייגער און זוכן וואו צו פארקן די קאר וכּו'.

היינט אינדערפרי בין איך געווען אין סקול, עס האט מיר באפאלן א פחד; שטייען קינדער אן קיין טיטשער, אזא צעפארעניש, די קינדער ווילן עסן און די קאף איז פארשפארט, די טיטשער וואס האט די שליסל - שלאפט. דאס לאזט מיר נישט גיין ווייטער, אז איך דארף זיין דער באס-מענידזשער, איך דארף זארגן זיי זאלן זיין צייטליך - האלט איך נאך ביי א'.

מיין ווייב רופט מיר נעכטן דערציילן אז א פרוי וואס האט געלערנט מיט איר אלס מיידל רופט איר אן אז איר זון איז אהיים געקומען פון ישיבה, די ישיבה געפונט זיך אינדרויסן פון די אידישע געגנט. איר זון דערציילט אז אויפן וועג אהיים האבן זיי באגעגנט א קליין קינד גיין, דאס איז זייער מאדנע, זיי פרעגן דעם קינד: "וואו גייסטו?" זאגט ער: "איך האב פארשפעטיגט די ווען אהיים פון חדר, איך גיי צופיס קיין בארא פארק"; א וועג פון דריי שעה צווישן גוים. די בחורים פרעגן דעם קינד: "וואו לערנסטו?" זאגט ער: "אין ברסלב"; בקיצור זיי האבן אים נישט געלאזט גיין ווייטער, זיי האבן אים צוריקגעברענגט און געגעבן געלט צו גיין מיט די באס.

א פחד פון א מעשה! איך רוף דעם באס מענידזשער - ער ווייסט פון גארנישט, איך רוף דעם דרייווער - ענטפערט ער מיט לייכטזיניגקייט: "די קינדער קומען נישט אראפ צייטליך פאר איך אנוועק, איך לאז זיי איבער".

די מעשה לערנט מיר אז איך האלט נאך ביי א'; דאס לערנט מיר אז איך דארף ווערן מנהל, באס מענידןשער וכו' וכו'; דאס מיינט א שיף אן א רוידער.

דערפאר דאנק איך דיר פאר'ן אראפנעמען פון מיר דעם עול, איך ווייס אז עס איז דא איינער וואס טראגט דעם פולסטן אחריות; דעמאלט קען איך ווייטער גיין, טון נאך און נאך, און אז קיינער נעמט נישט קיין אחריות - צעפאלט אלעס.

איך האב געהאט א גרויסע נס, א איד האט געברענגט אסאך געלט פאר די מלמדים, איך זאל זיי קענען אויסצאלן פאר יום טוב. א פרייליכן יום טוב.

...

די מצה בעקעריי מיט אלע חומרות און הדורים, די מקנה איז שוין כשר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכתוב דער דיין שליט"א, ברסלב ליבערטי

איך בין זייער פרייליך צו הערן אז די מצה בעקעריי איז מיט אלע חומרות און הדורים.

איך פריי איך זיך אז די מקנה אין עצתו אמונה איז שוין כשר, און יעצט פילט זיך שוין אן די רעגן וואסער אין די מקנה טהרה.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן סיעתא דשמיא עס זאל נישט ארויסקומען קיין מכשול מתחת ידינו. א פרייליכן יום טוב.

...

יישר כח פאר'ן פירן די שאטל אין שטעטל

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
טייערער ... גרו יאיר, ברסלב ליבערטי

א גרויסן גרויסן יישר כח פאר'ן העלפן בויען דעם שטעטל. דו טראכסט
'וואס טו איך שוין אויף מיט'ן טאג? איך פאר ארום און ארום מיט'ן שאטעל
וכו' וכו'...' דו מיינסט דו טוסט גארנישט, איך זאג דיר אבער אז דאס איז
מיר זייער וויכטיג. איך האב דאס געקויפט פאר אסאך געלט, און עס קאסט
מיר אסאך געלט, אבער דאס איז זייער א וויכטיגע זאך פאר די שטעטל;
פרויען זאלן נישט זיין איינגעשפארט אין די שעות ווען די מענער ארבעטן,
זיי זאלן קענען ארויסגיין פון שטוב איינקויפן, ערלעדיגן און זיך
אויסלופטערן.

איך האף דו האסט סבלנות פאר די ארבעט; ארבעטן פאר'ן כלל איז
נישט קיין גרינגע זאך, יעדער וויל עפעס אנדערש, יעדער וויל וואס איז גוט
פאר אים; מען דארף אסאך סבלנות.

דא איז די פלאץ צו באדאנקען איינע פון די חשוב'ע איינוואוינער,
איינער וואס איז ביי מיר זייער חשוב, הרב ... גרו יאיר, ער העלפט מיר מיט'ן
שאטעל, ער טוט דאס שלא על מנת לקבל פרס, נישט צו פארדינען עפעס,
אלא על מנת שיקללו אותי, שישקלו אותי... אזוי פאסירט ווען מען טוט
פאר'ן כלל, קיינעם פאלט נישט איין צו זאגן: "יישר כח", "איך דאנק דיר
פאר'ן מיר העלפן", קיינער טראכט נישט 'איינער זארגט פאר מיר', 'איינער
טראכט פאר מיר זאל גוט זיין'; חוזק מאכן - דאס יא, פליקן און טשעפען -
דאס יא, און נאכדעם מיר קומען זאגן: "ראש ישיבה די שטעטל איז הערליך,
מען האט זיך ליב, מען לעבט בשלום", אזא שלום ווי די אראבער ווילן,
שלום און זיך שטעקן.

איך דאנק דיר פאר'ן מיר העלפן, זאלסט האבן א פרייליכן פסח.

...

דארפסט רעדן צו אלע קינדער כסדר פון די שלעכטע מדה פון שלאגן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, ברסלב

איך האב נישט די ווערטער דיר צו דאנקען אויף וואס דו העלפסט מיר
אין חדר מיט די קינדער. זייער גוט האסטו געטון היינט, האסט געגעבן צוויי
פעטש פאר דעם קינד וואס האט געשלאגן, געהרג'עט און שיער
דערנאך א צווייטער קינד. עס איז נישט גענוג צו געבן פעטש, דו דארפסט
רעדן צו אלע קינדער כסדר פון די שלעכטע מדה פון שלאגן; א אידיש קינד
שלאגט נישט, מען טאר נישט אויפהייבן א האנט אויף א צווייטן איד. די
הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין נח): "המגביה ידו על חבירו", אז איינער הייבט
אויף זיין האנט צו שלאגן זיין חבר, "אף על פי שלא הכהו", אפילו ער האט
אים נישט געשלאגן, "נקרא רשע".

פון איין זייט זאלסטו זען עס זאל זיין א פרייליכע לופט אין חדר, די
קינדער זאלן זיין פרייליך, פון די אנדערע זייט זאלסטו זען עס זאל זיין דרף
אָרן, און יראה פאר די מלמדים; א ווארט פון א מלמד זאל זיין א ווארט.
גיי אביסל שפאצירן מיטן אייבערשטן, דאנק אים פאר אלע חסדים און
בעט אים פאר דיר, פאר דייערע קינדער און פאר דייערע תלמידים.

איין קריטיק אויף דיר, דו פארסט אביסל ווילד אין שטעטל; עס איז
ספנת נפשות. אויף דיר איז דאס א קשיא, דו ביסט דאך א מתנגד, א
באזעסענער מענטש, דו טארסט נישט פארן שנעל.

...

איר האט א גרויסע זכות מיט'ן מאכן די צאמקום פאר נשות
אנשי שלומינו

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד משפחת ... שיחיו, ירושלים

א גרויסע זכות האט איר מיט'ן מאכן די צאמקום פאר נשות אנשי
שלומינו, זיך מחזק זיין מיט די עצות און חיזוק פון רבי'ן.

אויב עס איז נישט שווער פאר אייך זאלט איר מיר שרייבן יעדעס מאל
עס איז דא א צאמקום - א באריכט ווער עס איז געווען און וואס איז געווען
ביי די צאמקום; א שיעור, א שפיל, טאנצן וכו'; איך וויל מיטהאלטן אלע
פרטים.

יישר כח.

...

איך נעם אן די קריטיק, איך גיי פאררעכטן עס זאל מער נישט
זיין תערובות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ...

איך הער אלע טענות, איך נעם אן צו פאררעכטן.

איך האב נישט מיטגעהאלטן דאס וואס דו שרייבסט מיר פון די
תערובות; איך האב געהערט נאך שבת וואס עס איז פארגעקומען אינדרויסן
ביי די באטע און ביים נעמען די עסן ביי שלש סעודות; איך האלט נישט
אויס אז עס איז געווען א תערובות.

איך נעם אן די קריטיק, איך גיי פאררעכטן; ויהי רצון שלא יצא מכשול
מתחת ידיו, איך בעט דעם אייבערשטן עס זאל נישט ארויסקומען קיין
מכשול פון מיר.

...

אפילו ווען מען בעט און בעט, דארף מען אויף דאנקען
 בעזרת ה' יתברך - יום ה' פּרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר

אנדא דארף מען בעטן און בעטן דעם אייבערשטן, אבער מען דארף
 אכטונג געבן; אסאך מאל ווען מען איז אזוי אריינגעטון נאר אין בעטן - קען
 מען אמאל אריינפאלן אין דחיקת השעה, מען קען צומאל האבן אזוי ווי
 טענות 'איך בעט און בעט און גארנישט, איך באקום נישט קיין ענטפער';
 דעריבער איז זייער וויכטיג ווען מען בעט דעם אייבערשטן - אים צו דאנקען
 און לויבן, זוכן גוטס, זוכן נקודות טובות.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן לג) אויפ'ן פסוק (קהלת ז, יד): "ביום
 טובה", ווען עס גייט גוט, דו שפירסט דעם אייבערשטן, "היה בטוב", דאס
 איז גוט, לעב מיט דעם הרגשה, אבער וויסן זאלסטו "וביום רעה", ווען דו
 שפירסט גארנישט, אלעס איז פארלאשן, דו זעסט נאר שלעכטס, "ראה" -
 זוף אויף אלקית, זוף אין די חושף דעם אייבערשטן, דאנק דעם אייבערשטן.
 דאס האב איך דיר געמיינט צו זאגן ווען מיר האבן זיך געטראפן אין
 ארץ ישראל, אז דו זאלסט נישט נאר עוסק זיין אין בעטן דעם אייבערשטן,
 דו דארפסט אויך אין די צייט פון בעטן - דאנקען, אזוי וועסטו זען דאס
 רחמנות פונעם אייבערשטן, וועסטו נישט אריינפאלן אין עצבות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז):
 "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ
 מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

דיין טאטע קומט ארויף אויבן מיט פילע גרויסע זכותים
 בעזרת ה' יתברך - יום ה' פּרשת מצורע, ו' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים

ברוך דיין האמת, איך האב יעצט געהערט די ביטערע נייעס אז דיין
 טאטע עליו השלום איז נפטר געווארן.

דיין טאטע איז מיר געווען זייער אַ גוטער פֿריינט, ער איז מיטגעשטאנען מיט מיר פון ווען מיר האבן געעפֿנט די ישיבה ביזן לעצטן טאג, ער האט מיר אלץ מחזק געווען, אלץ געגעבן גוטע ווערטער.

אויף האט דיין טאטע געלערנט יעדן טאג פון אנהויב פון זיין התקרבות צו מוהרא"ש ביז ממש לעצטנס ווען ער איז אריין אין שפיטאל - ח"י פֿרקים משניות, מיט נאך אסאך שיעורים. די תורה, די פֿרקים משניות - וועט אים היטן אין קבר. דו דארפסט נישט זארגן פאר דיין טאטע, אים איז יעצט גוט און ליכטיג, ער איז אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס.

דיין טאטע האט זיך אוועק געגעבן פאר אידישע קינדער זיין גאנץ לעבן, פיר און צוואנציג שעה א מעת לעת האט ער געטון פאר אנדערע, אן באקומען גארנישט באצאלט. ער האט געהאלפן צעבראכענע אידן, צעבראכענע נשמות, אזויפיל שווערע פֿרשיות פון חולי נפש האט ער געהאלפן. ווען עס איז מיר אנגעקומען א שווערע פֿרשה צו העלפן איינעם אויסהיילן בגוף ונפש - האט ער אלץ געהאלפן מיט אזא מסירות נפש; דאס וועט אים יעצט היטן, ער האט גוטע קליידער אויבן אין הימל מיט וואס זיך אנצוקליידן. אזוי זאגט דער רבי, די מצות פון העלפן אנדערע - דאס זענען קליידער פאר די נשמה, די נשמה זאל זיך נישט דארפן שעמען אויבן אין הימל.

ועל כולם, דיין טאטע האט זוכה געווען צו משמש זיין מוהרא"ש בחיים חיותו, וועט ער זיכער ווייטער משמש זיין מוהרא"ש אויבן אין הימל. דיין טאטע איז געווען זייער געטריי פאר מוהרא"ש, איך האב געזען אסאך ביי מוהרא"ש, עס זענען געווען אסאך וואס האבן משמש געווען, אבער נישט יעדער איז געווען געטריי, אסאך האבן געהאט אייגענע אינטערעסן, דיין טאטע עליו השלום איז געווען געטריי פאר מוהרא"ש אן קיין שום אייגענע נגיעות; זעלטן צו זען אזא משמש ביי א צדיק.

דער אייבערשטער זאל דיר טרייסטן, דיר און דיין טייערע מאמע; איך וועל איר באזונדער שרייבן א בריוו, איר טרייסטן, מיט דייע ברידערס.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו משיח צדקינו און
צו תחיית המתים במהרה בימינו.

...

דאס רעדן צום אייבערשטן שטעלט אלעס אין פלאץ

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פּרשת מצורע, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת
תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מינע טייערע חברים, אנשי שלומינו, תלמידי היכל הקודש די בכל אמת
ואתם, ה' עליהם יחיו

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן פח) וואס איז דער ענין פון
"הפיכת השלחן בשבת הגדול"? מען זעט שבת הגדול איז אין אלע שטובער
אייבערגעדרייט, עס טוט זיך א בּהלה; זאגט דער רבי, דער טיש ווייזט אויפן
דיבור, אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
ה'", וויל מען יעצט ווייזן אז יעצט איז נאך דער דיבור אין גלות, עס איז
נישט מסודר, עס איז איבערגעדרייט, אבער אז מיר וועלן זוכה זיין צו מקבל
זיין דעם יום טוב פסח, מיר וועלן אנהויבן רעדן צום אייבערשטן און עס
וועט ווערן פּה-סח, דאן וועלן מיר האבן א געהעריגע טיש און אזוי וועלן
מיר ארויסגיין פון מצרים.

דאס איז וויכטיג צו געדענקען, יעדעס מאל עס ווערט ביי איינעם 'הפיכת
השלחן', עס ווערט אים איבערגעדרייט זיין סדר היום, זיין שטוב, זיין פרנסה,
זאכן גייען פארקערט - דאס איז אלץ ווייל עס פעלט דעם דיבור, מען רעדט
נישט צום אייבערשטן; דאס רעדן צום אייבערשטן שטעלט אלעס אין פלאץ,
עס איז שוין גארנישט איבערגעדרייט, נישטא קיין הפיכת השלחן.

דעם בריוו שרייב איך פאר ענק אלע, אבער עס שפירט זיך מער
פערזענליך ווען עס איז געשריבן בלשון נכח:

טייערער ליבער ברודער, גיי יעצט אין א זייט און גיס זיך אויס זיין
הארץ צום אייבערשטן, וויין צו אים, בעט אים ער זאל דיך מקרב זיין צו

אים. דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצה.): ״ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: ״לא בעינא הכא בי דינא דידונן ביננא״, איך וויל נישט אז בית דין של מעלה זאל זיך אריינמישן ווען דער מענטש קומט מיט זיינע טענות צו מיר, ״אנא והוא בלחודנא״, נאר איך וויל זיין אליינס מיט דעם מענטש, ״ולית תיאובתא לקודשא בריה הוא אלא פד מקבל לון ואושדו קמיה״, דער אייבערשטער האט נישט קיין גרעסערע פארגענוגן ווי ווען א מענטש וויינט זיך אויס פאר אים, ״דהא כל נטורי תרעין לא שבקין הכי למיעל כמה דשבקין למספנין״, אלע טירן פון הימל זענען אפן פאר א צעבראכענעם מענטש וואס וויינט זיך אויס פארן אייבערשטן, ״דהא בלא רשותא עאלין״, און זיינע תפילות גייען ארויף אן קיין רשות; דאס הייסט, ווען א מענטש גייט אין א ווינקל וואו קיינער איז נישט דארט, ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן און ער פארציילט אים אלעס - די תפילות גייען גלייך ארויף צום אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער ענטפערט פאר אן ארעמאן שנעלער ווי ער ענטפערט פאר דעם גרעסטן צדיק.

דער זוהר זאגט דארט ווייטער אז ווען דוד המלך האט געזען די חשיבות פונעם ארעמאן'ס תפלה האט ער אויסגעטון די בגדי מלכות, זיך געזעצט אויף דער ערד און געבעטן דעם אייבערשטן (תהלים פו, א): ״תפלה לדוד, הטה ה' אָזְנְךָ עָנְנִי״, הייליגער באשעפער העלף מיר און הער אויס מיין געבעט, ״כי עני ואביון אני״, ווייל איך בין אזוי ווי אן ארעמאן; זעט מען פון דעם אז דער אייבערשטער איז זייער נאנט צו א מענטש וואס קומט און רעדט זיך אויס דאס הארץ.

פסח זאלט איר נישט מאכן קיין קידוש אין שול, מען מישט זיך נישט. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז:): ״ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים״; און צו (מכילת ז, טו): ״כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות״, אמן.
א פרייליכן ליכטיגן שבת.

היטן אונזער מחשבה, נישט האבן קיין שלעכטע מחשבות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי א', ט' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו זאיר

חסדי השם מיר געפונען זיך שוין אין די וואך פון דעם הייליגן יום טוב
פסח, יעדער איינער איז עוסק מיט'ן אויסרוימען דעם חמץ; מיר דארפן אויך
אויסרוימען דעם חמץ פון אונזער הארץ און קאפ. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן
חלק א', סימן ה'): "ועקר לשמר מחו שלא יחמיץ", מען דארף היטן דעם מח עס
זאל נישט ווערן חמץ'דיג, מיר זאלן נישט האבן קיין קשיות אויף די אמונה,
נאר גלייבן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט בצדק ובמשפט. מיר דארפן
ארייננעמען די אמונה, חזרן אמונה, וויסן און געדענקען אז דער
אייבערשטער מאכט אלעס נאר פאר אונזער גוטס, חס ושלום האבן א
שלעכטע געדאנק, א פינטעלע חמץ. דער רבי זאגט: "שתשמר את חמתיך
שלא יכנוס בו חממות חזוניות, שלא תהרהר בהרהורים רעים", מיר דארפן
היטן אונזער מחשבה, נישט האבן קיין שלעכטע מחשבות, נישט טראכטן
קשיות אויפ'ן אייבערשטן, "על ידי זה תנצל מחמץ שהוא סטרא דמותא וכו'".
בנוגע זיך מישן פסח וכו'; מוהרא"ש האט געהאלטן מען זאל נישט
קויפן די אלע "כשר לפסח" זאכן וואס מען מאכט נאך ממש אזוי ווי חמץ;
פיצא, קעיק - וואס זעט אויס ווי חמץ, זופ מאנדלעך און דאס גלייכן;
מוהרא"ש שרייבט: "פארנוואס געבן די רבנים א הכשר אויף די זאכן?" עס
איז א וויכטיגע זאך קינדער זאלן וויסן אז פסח עסט מען נישט דאס, פסח
טוט מען נישט יענן, און אזוי ווייטער.

בנוגע מעביר סדרה זיין וכו'; פאר די חוץ לארץ'דיגע אידן איז די וואך,
די וואך פון פסח און א וואך נאך פסח, אלע דריי וואכן - פרשת אחרי. מען
קען אנהויבן מעביר סדרה זיין פרשת אחרי פון די וואך, אדער קען מען
מעביר סדרה זיין די וואך נאך פסח. די ארץ ישראל'דיגע אידן האבן צוויי
וואכן פרשת אחרי, די וואך און קומענדיגע וואך.

א כשרין פרייליכן יום טוב.

הנהגות פאר א גבאי בית המדרש היכל הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי א', ט' ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוע ... גרו זאיר, גבאי בית המדרש היכל הקודש בני ברק
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען שמועסט ביים זינגען זמירות - דאס איז נישט דיין עסק; ביי מיר
שמועסט מען אויך, און איך געדענק ביי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ווען איך
פלעג אמאל אריין וואקן פון וויליאמסבורג קיין בארא פארק זיין ביי
מוהרא"ש ביי שלש סעודות - האט מען אויך געשמועסט.

ביים פארלערנען - בין איך יא מקפיד מען זאל נישט רעדן, אזוי איז
געווען ביי מוהרא"ש, ביים פארלערנען איז געווען זייער שטיל. אויך
דעמאלט זוף איך נישט ווי איך קען כאפן איינעם רעדן, נישט אלעס דארף
מען זען און באמערקן, אמאל קומט אויס אז דאס שטיל מאכן שטערט מער
ווי דאס גאנצע שמועסן וך"ל.

זוף נישט ווי צו באמערקן און קריטיקירן, דאס איז נישט דער אמת פון
גבאות אין היכל הקודש; זוף ווי צו קענען אריינברענגען א חיות אין אנשי
שלומינו.

בנוגע די חברים וואס בלייבן שמועסן נאכן דאווענען און דו זאגסט זיי
אז מען קען נישט בלייבן שמועסן, דער ראש ישיבה זאגט מען דארף גיין
מאכן די סעודה, דו פרגעסט מיר אויב דו טוסט גוט; דאס איז נישט דער
אמת פונעם גבאי, וואס שטערט דיר אז די טייערע חברים ווילן בלייבן
אביסל שמועסן שיחות חברים? אמת, מען דארף גיין מאכן א סעודה, אבער
דאס איז נישט דיין עסק, א גבאי האט זיך נישט צו מישן אין יענעמ'ס זאכן,
דער גבאי דארף זען מען זאל דאווענען אין צייט, עס זאלן זיין גוטע בעלי
תפילות, א גוטער בעל קורא; אויך דער בית המדרש זאל זיין ריין און מסודר,
אלעס זאל זיך פירן שיין און נארמאל, אבער אין יענעמ'ס עסק דארף מען
זיך נישט מישן.

איך וועל דיר זאגן נאכמער, איך זאג קיינמאל נישט פאר א צווייטן וואס

צו טון, אַז יענער וועט מיר פֿרעגן: "טו איך גוט?" "טו איך נישט גוט?" דעמאלט זאג איך, אָבער אַז יענער פֿרעגט נישט - זאג איך נישט.

בנוגע יוצרות; ביי אונז זאגט מען נישט דעם לאנגן שטיקל יוצר פאר קדושה, נאר איינמאל אין יאר, שבת הגדול, דעמאלט זאגן מיר די לאנגע יוצר וואס גייט אריבער אלע הלכות פסח, אָבער אלע אנדערע צייטן און ימים טובים - לאזן מיר אויס דעם שטיקל.

בנוגע פתיחת הארון וכו'; מוהרא"ש פלעגט מאכן פתיחת הארון און זיך אביסל מתבודד זיין. מיר טוען אויף אזוי; אינדערנאך ביי די בחורים האלטן מיר אפן דעם ארון קודש אביסל לענגער, שבת מאף איך אביסל קורצער פֿדי נישט אויפצוהאלטן, נישט מאכן טירחא דציבורא.

נאך א שיינע זאך צו וויסן אין אלע שולן היכל הקודש; ווען עס געפאלט אויס יום טוב אום שבת אזוי ווי די יאר פסח - פירן זיך אלע אז מען לאזט אויס שטיקלעך פונעם פיוט לכה דודי, אָבער מוהרא"ש פלעגט זאגן דעם גאנצן לכה דודי און נישט אויסלאזן די שטיקלעך משום מעשה שהי', מוהרא"ש האט געהאט א חלום ווי דער בעל הפיוט איז אים געקומען אין חלום וכו', און אזוי פירט מען זיך אין אלע בתי מדרשים היכל הקודש. זאלסט האבן א פֿשר'ן פֿרייליכן יום טוב.

...

מיר זענען מקפיד צו פֿשר'ן דיקא ווען די קינדער זענען אין

שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן

לִכְבוֹד ... גרו זאיר

ביי מיר אין שטוב ווילן מיר שוין פֿשר'ן, מיר ווילן שוין אנהויבן קאכן פאר יום טוב, דאך וועלן מיר ווארטן צו פֿשר'ן ביז די קינדער קומען אהיים פון חדר. מיר זענען מקפיד צו פֿשר'ן דיקא ווען די קינדער זענען אין שטוב, זיי זאלן זען ווי מען גיסט די הייסע בריעדִיגע וואסער, ווי עס טוט זיך און

ווי עס גיסט זיך... זיי זאלן זען ווי אזוי מען גרייט אן א יום טוב, ווי אזוי מען ברענגט אריין דעם פסח.

חינוך איז פון די הייליגסטע זאכן ביי אידישע קינדער; וואס קינדער זעען אין זייערע יונגע יארן - דאס בלייבט זיי, מיט דעם וואקסן זיי אויף. רבי נתן האט געזאגט: "ביי מיר איז חינוך אזא גרויסע עבודה - אזוי ווי די עבודה פון זאגן תיקון חצות"; רבי נתן פלעגט אויפבלייבן צו מחנה זיין די קינדער, אפילו ער האט זיך געוואלט לייגן שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין חצות.

זיי בודק-חמץ דיין טעלעפאן; מען דארף דאס כשר'ן, עס זאל זיין כשר, עס זאל נישט זיין קיין עבירות אין דעם.
א כשר'ן פרייליכן יום טוב.

...

בערות השם תכבד

עצתו אמונה

סגור קינוד

מתת'י זיין לא צדק

זי וויינט, זי בעט דעם אייבערשטן מיט הייסע טרערן: "ווען וועל איך שוין זוכה זיין צו קינדער... אָדל, די צדקת אָדל, דעם הייליגן רבינ'ס טאָכטער וויינט, זי וויל קינדער; זי האט שוין חתונה געהאט לאנגע יארן און זי האט נישט קיין קינדער, זי בעט דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי פלעגט גיין אחרון של פסח צו זיין טאכטער די גרויסע צדקת אָדל און זי פלעגט מכבד זיין דעם רבי'ן מיט צוויי קניידלעך. א גאנץ יום טוב פסח בראקט מען נישט, מען געבט זייער אכטונג אז די מצה זאל נישט אנרייך קיין וואסער, אבער אחרון של פסח פירט מען זיך צו בראקן, מען עסט קניידלעך געמאכט פון מצה מעל.

די רבי רופט זיך אן צו די צדקת אָדל: "פאר די צוויי קניידלעך וואס דו האסט מיר געגעבן - וועסטו האבן צוויי קינדער, אזעלכע טייערע קינדער וואס די וועלט וועט מקנא זיין"; און אזוי איז טאקע געווען, זי האט זוכה געווען צו צוויי קינדער.

די צדקת אָדל האט א גאנץ לעבן חרטה געהאט פארנוואס האב איך מכבד געווען מיין טאטע, דער רבי, נאר מיט צוויי

טייערע טאטע, איך וויל דיר מכבד זיין מיט צוויי קניידלעך

קניידלעך? וואלט איך געגעבן מער - וואלט איך זוכה געווען צו נאך קינדער'.

טייערע קינדער, מיר לערנען פון די מעשה אז אפילו עס איז אנגעשריבן אין הימל אויף איינעם א שלעכטע גזר דין, אויב מען מאכט פרייליך א צדיק, מען מאכט א פארגענוגן פאר'ן צדיק - בעט דער צדיק דעם אייבערשטן און מען דריידט איבער דעם גזר דין. אזוי ווי אדל האט נישט געהאט קיין קינדער און ווייל זי האט מחי' געווען איר טאטע - האט זי זוכה געווען צו ליכטיגע קינדער.